

DRUŠTVENE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

Trinidesetletnico, ustanovljeno bo proslavilo društvo št. JSKJ v Claridgeu, Pa., v nedeljo 13. junija z velikim piknikom in športnimi aktivnostmi.

Slovenski dvorani v Valley, Pa., se bo v soboto 13. junija vršil piknik v dvorani št. 116 JSKJ, ki ima sedež v Delmontu, Pa.

Presto, Pa., se bo v nedeljo 14. junija vršil piknik v dvorani št. 4 JSKJ.

Društvo št. 50 JSKJ v Oaklynu, N. Y., priredi piknik v nedeljo 21. junija. Piknik bo vršil v gozdu "Pri Lazarju."

Društvo št. 55 JSKJ v Montownu, Pa., se bo vršilo v nedeljo 21. junija.

Društvo JSKJ v Pennsylvania bo zborovanje v nedeljo 23. junija v dvorani v White, Pa.

Društvo št. 21 JSKJ v Denverju, Colo., priredi svoj letni piknik na dan 4. julija. Piknik bo naznanjen občasno.

Barbertonu, O., se bo na 4. julija vršil piknik v dvorani št. 44 JSKJ. Prostor za piknik: Hopocan Gardens.

Sporni piknik priredita v Centru št. 33 in št. 221 v Centru, na dan 4. julija. Prostor piknika: Center

Sporni piknik priredita v Centru št. 33 in št. 221 v Centru, na dan 4. julija. Prostor piknika: Center

Slovenski Sokol v Clevelandu, O., priredi v nedeljo 21. junija velik piknik, združen z telovadbo, na Pintarjevih farmi.

Slovenska mladinska šola S. v domu v Clevelandu, O., priredi svoj letni piknik v nedeljo 16. avgusta na Močilni farmi.

Albertu, Minn., se je dne 10. junija poročil Lawrence, član znane Lappove družine, ki je vsa včlanjena v JSKJ. Po gostiji na domu se je mladi par odpeljal v St. Paul. Ime neveste ni bilo sporočeno.

Smrt bratov Maksimović, slovenskega pevca, ki se je več let pridružil turkiznim Zedinjenih državah, se je danes nahajal v Clevelandu. Eden omenjenih bratov se je v spremstvu člana g. Popovića iz Beograda v nekaterih drugih gozdistih v uredništvu Nove Dobe. G. Popović je v uredništvu za beograjsko in v več drugih listov.

Uredništvo Nove Dobe sta dne 10. junija objavila v zbirki "Tekavec iz Strabane" Preteklo soboto sta pod uredništvom Mr. in Mrs. J. iz Center, Pa., v nekaterih drugih mladinskih rojakov oziroma rojakinj objavili. (Dalje na 4. strani)

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

VRHOVNO SODIŠČE Zedinjenih držav je pretekli teden objavilo za neustavno postavbo države New York, ki je določevala minimalne mezde za ženske in s tem preprečevala vsaj največje izkoriščanje. Za delavke v pralnica, na primer, je postava določevala najnižjo plačo vsaj \$12.40 na teden, kar je dovolj malo. Vrhovno sodišče je zdaj še to protekcijsko delavk odstranilo in delavski izkoriščevalci imajo zdaj odprto pot. Z omejenjo odločitvijo vrhovnega sodišča so postale neveljavne tudi slične postavbe v nekaterih drugih državah. Na primer postavba države Ohio, ki je določevala najnižje plače za ženske delavke, je tudi izgubila veljavnost.

VSİ ZNAKI KAŽEJO, da se bo v letošnje volilno kampanjo mešala tudi odločna zahteva za sprejem novega amandamenta k zvezni ustavi, amandamenta, ki bo omogočil zveznemu kongresu sprejemati zakone, kakršni so potrebni za blagor dežele v novih ekonomskih razmerah. Skoro vse tekom zadnjih par let sprejete zakone ki so imeli vsaj deloma take smernice, je vrhovno sodišče objavilo za neustavne. Torej je treba ustavo tozadevno spremeniti z amandamentom. Zahteva za tak amandament je s posebno ogorčenostjo planila na dan, ko je vrhovno sodišče objavilo za neustavno postavbo države New York, ki je določala minimalne plače za ženske delavke.

V WASHINGTONU je pretekli teden naglo umrl Joseph W. Byrns, predsednik (speaker) poslanske zbornice zveznega kongresa. Star je bil 63 let in doma iz države Tennessee. V kongresu je bil stalno od leta 1909. Smrt visokega funkcionarja poslanske zbornice je povzročila zastoj v delu obeh zbornic in zasedanje se bo najbrž zavleklo do julija.

Pogreb Byrnasa se je vršil 6. junija v Nashvilleu, Tenn. Poleg zastopnikov obeh zbornic kongresa se je pogreb udeležil tudi predsednik Roosevelt.

IZ EVROPE prihajajo spet zelo vznemirljive vesti. Madžarska baje namerava prelomiti trianonsko pogodbo, ki omejuje njeno oboroževanje. Oton Habsburški se baje namerava povrniti na Dunaj, da zasede prestol svojih prednikov. Ako se to zgodi, bodo članice Male entente, to so Češkoslovaška, Jugoslavija in Rumunija, mobilizirale. Mussolini pa je baje pripravljen pristati v povratek monarhije v Avstriji, in bo poslal svoje vojaštvo na mejo Jugoslavije in Avstrije. Situacija v srednji in južni Evropi je takorekoč polna dinamita.

V FRANCIJI je nastopila nova levičarska vlada v zelo razburkanem času, namreč v času velikih štrajkov po vsej deželi. Novi premir Blum je takoj po svojem nastopu v radijskem govoru zagotovil stavkujoče delavce, da bo parlament ostal v zasedanju toliko časa, da sprejme postavbe za 40-urni delovni teden, za kolektiv-

(Dalje na 4. strani)

O HRANJENJU DENARJA

Prezgodaj bi bilo trditi, da je depresija za nami, kljub temu pa je resnica, da so se razmere širom dežele znatno izboljšale. Več dela je in več zaslužka, kar se izraža v oživljeni trgovini in večji stavbinski aktivnosti. Marsikje je seveda brezposelnost še velika in marsikje so plače tistih, ki delajo, tako nizke, da komaj zadostujejo za skromno preživljanje. Kljub temu pa so nekateri vendar toliko srečni, da morejo prihraniti kak cent, če hočejo.

Tekom bančnih polomij, v katerih so mnogi izgubili vse ali večino vsega, kar so si v dolgih letih prihranili, so ljudje na splošno izgubili vse veselje do varčevanja in hranjenja, češ, kaj bi varčevali, da bi nam potem nesposobni ali nepošteni bankirji zapravili! Vendar je važnost varčevanja še vedno tako velika kakor je bila ali celo večja, kajti gospodarske razmere v deželi so še vedno tako nestalne, da je zelo priporočljivo položiti na stran kak cent za takozvane deževne dni. Nihče ne more vedeti, če nam bodočnost prinese pravo prosperiteto ali še hujšo depresijo kot smo jo imeli pred par leti.

Silna finančna katastrofa, ki je v začetku leta 1933 tako grozno prizadela vso deželo, je prisilila zvezni kongres in administracijo, da sta storila potrebne korake za zavarovanje bančnih viog, posebno prihrankov "malih" ljudi. Ustanovljena je bila vladna agencija, znana pod imenom Federal Deposit Insurance Corporation, ki je začela poslovati 1. januarja 1934. Na bankah, ki so sprejele to federalno zavarovanje, so vse hranilne in čekovne vloge vlagateljev zavarovane do vsote \$5,000.00. To se pravi, da vložnik od prej omenjenega datuma naprej ne more izgubiti ničesar, če bi slučajno banka propadla ali ustavila poslovanje, če njegove vloge niso presegle vsote \$5,000. Do te vsote so vloge zavarovane stoprocentno.

Propomniti pa je treba, da tega zavarovanja nimajo vse banke v deželi. Od 15,801 licenciranih bank v Zedinjenih državah si je preskrbelo tako zavarovanje le nekaj nad 14,000 bank.

Katero banke imajo to zavarovanje? V prvi vrsti so morale sprejeti to zavarovanje vse banke, ki spadajo v federalni rezervni sistem, ki vključuje vse narodne (national) in nekaj državnih (state) bank.

Kako naj vlagatelj ali prospektivni vlagatelj ve, v kateri banki so ali bodo njegove vloge zavarovane do vsote pet tisoč dolarjev?

Vse banke, ki so zavarovane pri Federal Deposit Insurance Corporation, morajo pri vsakem oknu, kjer se sprejemajo vloge, imeti oficijelni napis, da so zavarovane pri gori imenovani federalni korporaciji in da so vloge zavarovane do višine pet tisoč dolarjev. Napisu je dodan tudi tozadevni uradni pečat.

Pomniti je treba, da niso vse banke zavarovane. Državne banke, ki niso članice federalne rezerve, si lahko preskrbijo tako zavarovanje ali pa ne. Zato naj vložnik, ki hoče biti popolnoma siguran, da bo njegova vloga do višine pet tisoč dolarjev popolnoma varna, vla-

(Dalje na 4. strani)

NAŠI NARODNI PARKI

Zedinjene države se ponajajo z lepim številom narodnih parkov in gozdnih rezervacij. Ti narodni parki so obširni kompleksi ozemlja, ki se odlikujejo s kakimi posebnimi naravnimi krasotami, na primer z visokimi gorami in divjimi kenjoni, z gejserji in vročimi vreli, z nenavadnimi skalnimi formacijami, z deviškimi gozdovi, s podzemskimi jamami, z divnimi vodopadi, z nenavadnim puščavskim rastlinstvom itd. Take komplekse ozemlja je zvezni kongres označil za narodno last, penekod jih tudi deloma odkupil od privatnih lastnikov, da se tam ohranijo naravne zanimivosti kolikor mogoče nepokvarjene in da so dostopne vsemu prebivalstvu.

V take parke so po možnosti speljana pota za avtomobile ali pa vsaj steza za ježne živali. Mnogi taki kraji za obdelovanje navadno ne bi bili dosti vredni. Superior narodni park v Minnesoti in deloma v Canadi, na primer, obsega okrog tri milijone akrov. Preprežen je z jezeri in pokrit z gozdovi, ter kot tak nudi prijetne prostore za "kempanje" letoviščarjem in v se sezoni mnogo zabave ribičem in lovčem. Ako bi se gozd posekal, bi tamkajšnji svet ne bil za skoro nikako porabo. Ker je omenjena gozdna rezervacija lastnina naroda, se bodo njene naravne mikavosti ohranile še bodočim rodovom.

Med znamenite narodne parke spadajo: Mount Rainier park v Washingtonu; Crater Lake park v Oregonu; Platt park v Oklahomi; Wind Cave park v South Dakoti; Mesa Verde in Rocky Mountain parka v Coloradu; Glacier park v Montani; Grand Canyon v Arizoni; Acadia park v državi Maine; Zion in Bryce Canyon parka v državi Utah; Hot Springs v Arkansasu; Grand Teton in Yellowstone parka v Wyomingu; Carlsbad Caverns z znamenitimi podzemskimi jamami in kapniki v New Mexici; Shenandoah v Virginiji; Great Smoky Mountain park v državah North Carolina in Tennessee; Mount McKinley park v Alaski in Narodni park na Havaju. Poleg teh so bili zadnja leta določeni in deloma urejeni za narodne parke večji in manjši kompleksi v raznih krajih, nekateri teh zgodovinskega pomena.

Zgodovina ameriških narodnih parkov in gozdnih rezervacij sega komaj dobrih 60 let nazaj. Posebno veliko se je v tem oziru storilo tekom zadnjih par let. Te parke običe vsako leto milijone ljudi in posetnikov je vsako leto več. Ljudje se vedno bolj zavedajo, da so ti parki njihova last ter da jim nudijo poceni razvedrilo in prijeten oddih, posebno tekom poletnih počitnic.

ANGLEŠKI JEZIK

Angleški jezik ima okrog 700,000 izrazov. Seveda ni menda nikogar, ki bi obvladoval ali rabil vse. Profesionalci rabijo večših nad 50,000 izrazov, dobro načitani Američani jih razumejo do 40,000, otrok v prvem šolskem razredu pa jih razume okrog 3,000. Pravijo, da za navadne pogovore v angleščini zadostuje le 850 besed.

POMEN DRŽAVLJANSTVA

To je šesti članek v seriji razprav o naturalizaciji in državljanstvu ter se nanaša na deportacije.

Priseljenec dostikrat ne dobi dela, ker je inozemec. Pa še v drugem bistvenem pogledu je inozemec zares na slabšem v primeri z državljanom. Državljan ne more biti nikdar deportiran. Inozemec pa more biti izgnan iz dežele, ako se zdi, da njegova prisotnost ni v skladu z javnim interesom.

Vrhovno sodišče Zedinjenih držav je objavilo v neki odločbi glede deportacije: "Pravica izključiti ali izgnati inozemce ali katerokoli vrsto inozemcev, bodisi absolutno ali ob nekaterih pogojih, je samoumevna in neodtujljiva pravica vsakega suverenega naroda, bistveno potrebna za njegovo varnost, neodvisnost in dobrobitje."

Inozemec, ki spoštuje zakon, se nima bati deportacije. Večina inozemcev, ki so deportirani iz Združenih držav, so osebe, ki so izvršile težke zločine. Vzlic temu se dogaja ne prav redko, da nedržavljan stoji pred deportacijo, dasi ni storil nikakega zločina in je živel precej let v Združenih državah.

Služaj dvainpetdesetletnega inozemca, ki je živel 35 let v tej deželi, naj služi za ilustracijo v tem pogledu. Pred dvema letoma se je dotičnik podal v Canado, da tam proslavi božične praznike z nekaterimi sorodniki. Kmalu potem, ko se je povrnil, je bil spravljen v državno umobolnico radi neke duševne bolezni. V smislu zakona se njegov povratek iz Canade smatra kot njegov "zadnji vstop" v Združene države. In ker je postal "public charge" tekom petih let po svojem zadnjem vstopu in to iz vzroka, obstoječega pred tem vstopom, kot zakon veleva, je bilo izdano proti njemu povelje za deportacijo.

Taki slučajni so dokaj pogosti. Može se odtrgati od žen in otrok, družine so razrušene, ker zakon tako naroča zastopnikom priseljeniške oblasti, ki morajo — dostikrat strašno neradi in proti svojemu prepričanju — deportirati takozvane "public charges," namreč one, ki so padli na breme javnega dobrodelstva. Zakon, kakršen je sedaj, je mandatoričen. Niti predsednik Zedinjenih držav ne more pomagati s svojo intervencijo.

Drug primer take vrste je slučaj nekega priseljenca, ki je živel dvanaest let v tej deželi in je pristopil h komunistični stranki. Vsi inozemski komunisti so podvrženi deportaciji in proti dotičniku je bilo izdano deportacijsko povelje. Ista nevarnost deportacije preti večkrat tudi članom nekaterih radikalnih unij, ki so baje v zvezi s Tretjo internacionalo.

Povrh tega more kongres vsak čas spreiniti vzroke za deportacijo. V kongresu se sedaj pretresa neki zakonski predlog, po katerem bi bil inozemec podvržen deportaciji, če je spoznan krivim celo najmanjše tatvine ali pa dveh prestopkov (misdemeanor). — Treba le pomisliti, da v nekaterih državah celo prometne krsitve veljajo kot prestopki. Zaporedom slišimo v kongresu (Dalje na 4. strani)

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

Iz Omska v Sibiriji se je dne 19. maja preko Dunaja vrnil v Slovenijo 42-letni ruski ujetnik Karel Selan iz Zgoranje Šiške pri Ljubljani. Z njim je prišla žena Anastazija, katero si je našel v Rusiji, in desetletna hčerka Anica. Leta 1914 je moral k vojakom v Ljubljano k 17. pešpolku, odkoder je kmalu odšel na karpatsko fronto. V Karpatih je bil začetkom februarja 1915 ujet in kot vojni ujetnik prepeljan najprej v Kiew, od tam pa v ujetniško taborišče v viatsko gubernijo, kjer so bili ujetniki zaposleni s sekanjem drv v gozdovih. Mnogo ujetnikov je pri napornem delu pomrlo. Selan je delal pozneje še v raznih krajih in zadnje čase je bil v službi pri nekem mlinarju. Večkrat je skušal dobiti dovoljenje za povratek v domovino, toda ni uspel, ker v Rusiji ni jugoslovanskih konzulov. Končno je potom češkoslovaških oblasti in Rdečega križa dobil potni list, ko mu je mati iz domovine poslala vse potrebne dokumente. Selan je povedal, da je v Rusiji še več naših ljudi, ki bi se radi vrnili domov, pa si ne vedo pomagati.

V Litiji je bilo na javni dražbi prodano veliko posestvo trgovca Lebingerja. Posestvo je združila Mestna hranilnica ljubljanska za 983,000 dinarjev.

V Julijski Krajini je bilo v zadnjih devetih letih poitalijancem več ko 10,000 slovenskih in hrvaških priimkov. Načeloma so si baje ti ljudje spremenili priimke po svoji volji, le v nekaterih primerih so bile spremembe dekretirane po prefektih. Podatki kažejo, da so bili priimki spremenjeni v večini takim družinskim poglavarjem in članom njih družin, ki so v državnih ali samoupravnih službah, ali imajo gostilniške, trgovske in obrtne koncesije.

V Črnem vrhu se je te dni mudil na kratkem oddihu konfirirani župnik Kavčič. Prišel je domov zaradi nekih rodbinskih zadev. Po nekaj dneh pa se je moral spet vrniti v južno Italijo, kjer je interniran že od leta 1934.

Blizu rečice Krapinščice med Podsusedom in Zaprešičem je prišlo nedavno do spopada med skupino slovenskih kmetov in cigani. Kmetje iz okolice Brežic so prišli na sejem v Stupniku. Pred kratkim so jim namreč cigani ukradli par konjev in kmetje so sumili, da jih bodo skušali prodati na omenjenem sejmu. Zares so na sejmu spoznali ukradene konje, ki so jih cigani ponujali na prodaj. Razkaženi kmetje so ciganom odvzeli živali.

Ko so se zvečer kmetje vračali domov, so jih cigani počakali v zasedi in jih napadli. Trije kmetje so bili ranjeni, eden precej hudo. Cigani so zbežali, ostali kmetje, ki so jim prihiteli na pomoč še orožniki, pa so jih zasledovali in ob Krapinščici dohiteli. Pri tem sta bila ranjena dva cigana, ki so ju odpeljali v bolnišnico. Oblasti so uvedle strogo preiskavo. (Dalje na 4. strani)

VSAK PO SVOJE

Logika našega vrhovnega sodišča je čudovita. To sodišče je zadnje čase cvrglo celo vrsto postav, katere je bil sprejel zvezni kongres in ki so imele namen vsaj deloma koristiti širokim slojem naroda, češ, da iste kratijo pravice posameznih držav. Pretekli teden pa je isto sodišče cvrglo postavbo newyorške državne legislature, katere namen je bil zagotoviti minimalne plače ženskam, zaposlenim v raznih industrijah države New York. Pogojev za amandment, ki naj pristrizuje moč vrhovnega sodišča, je vsak dan več.

Vlada Zedinjenih držav je pretekli teden razpisala posojilo za več ko dva tisoč milijonov dolarjev in posojilo je bilo v teku dveh dni podpisano. Pa pravijo, da ni denarja v deželi!

Poljska vlada snubi Jugoslavijo za nekako zvezo z Nemčijo, ki bo v glavnem naperjena proti Češkoslovaški in Rusiji, in Bolgariji se odtujaše Jugoslaviji ter se vedno bolj nagiba k Italiji. Taka je slovska vzajemnost v praksi!

Abecede vseh narodov se pričenjajo s črko "a," samo etiopska abeceda dela izjemo. To je en nadaljni vzrok, da mora Italija s svinečkami in rčinovim oljem civilizirati Etiopijo.

Na republikanski narodni konvenciji, ki se te dni vrši v Clevelandu, so štirje svečeniki, ki molijo za pravo pamet zborovalcev. Kdo ve, če bodo štirje zadesti!

Neki finančni ekspert je izračunal, da je bil ameriški dolar leta 1933 vreden 22 centov več kakor je danes. Posebno dragocen je bil dolar v marcu 1933, ko so bile vse banke zaprte. Kdor je imel takrat dolar v žepu, je bil gospod.

Naravoslovci pravijo, da nekih vrst koblice in škorpionovke enostavno požrejo svoje ljube možičke, ko se jih naveličajo. Razporočni odvetniki med njimi nimajo posla.

Ekonom J. Devney priporoča sprejem postavbe, ki bi omejevala premoženje posameznika na pol milijona dolarjev. Radi mene in tebe, dragi rojak, je ta postavba lahko jutri sprejeta.

V mestecu Indian Head v Canadi je neki solist na koncertu tako ganljivo pel pesem, ki izraža željo lastovati malega psička, da je drugo jutro v resnici našel pri vratih svoje hiše privezanega umazanega kučka. Drugič si bo morda rajši izbral pesem, ki po vsebini sliči naši slovenski: "Jaz bi rad rudečih rož, jaz bi rožmarina rad, da bi sanjal o pomladi..."

V nekem listu sem čital sledečo etiopsko bajko, ki jo navajam brez komentarja:

"Kadar se otrok rodi, čakajo ob porodni postelji zlobni duhovi, in brž ko pride na svet, se naselijo v njegovem telesu. Če se rodi deček, tedaj šine zli duh v njegovo glavo in se pogreza čedalje globlje, čim bolj otrok odrasča. In ko je otrok postal mož, tiči zli duh še povsem ob njegovih stopalih; mož mu tedaj da brco in se ga reši. Pri ženski pa se hudobni duh (Dalje na 4. strani)

MLADINSKI ODDELEK -- JUVENILE DEPARTMENT

Josip Vandot:

SIROMAKOV SMEH

Kaj je mogel Mihelj za to, da je prišel na svet kot revež in že od svojega tretjega leta ni imel ne očeta ne matere? Kaj je mogel za to, da je premoget samo zakrpane hlače in posvaljkan jopič in raztrgano srajco ter ni imel nikoli čevljev, temveč samo lesene cokerle, ki so jim bili riviči že davno odbiti in so bili že davno brez žebčev? In kaj je mogel nazadnje za to, da se je vedno smejal tako lahko in lepo, a so ga ljudje vendarle smatrali za velikega nepridiprava in potepuha?

O vsem tem je Mihelj v začetku večkrat razmišljal, a ni mogel uganiti ničesar. Povprašal je tudi naglušno in staro Marino, ki je osebenkovala v zahtolih kamicari pri Dolencu in v svojem siromastvu skrbela tudi za Mihelja. Samo enkrat jo je povprašal, a nikoli več. Zakaj Marina ga je s svojimi napoli slepimi očmi pogledala tako čudno in žalostno, da se ves dan ni mogel niti enkrat zasmejati. Trikrat je zmedel glavo in je sklenil, da ne bo več razmišljal o vsem tem, ker mora biti vse to nazadnje le čudna reč, saj ga je Marina pogledala tako čudno, pa mu še besedice ni odgovorila.

In res ni več razmišljal o tem. Tudi tedaj ne, ko je pred tremi dnevi umrla stara Marina in ni imel nikogar več, ki bi zanj skrbel. Dolenc je dal kamicari v najem drugi srajco, ki pa je bila tako ubožna, da še zase ni imela kruha, a kje šele za Mihelja. Pa je moral od hiše, a ker ni imel nikjer zavetja, se je zatekel naravnost v gozd. V goščavi si je napravil iz suhega listja udobno ležišče, na gosto je zataknil nad njim košate smrekove veje, da so mu bile streha, ki naj ga brani pred dežjem. Mihelj pa je bil vesel svojega novega doma. Smejale se je spet po stari navadi, zlasti se, ko je slišal, kako lepo pojejo ptiči vseokrog po gozdu.

A Mihelj je postal lačen. Pač si je nabral črnic in močnice in se jih nazobal do gola. A kljub temu ni mogel posesti lakote, ki se je vedno bolj trdo oglašala. Sam ni vedel, odkod to, da je prišel ves gozd dišati po pravkar pečenem kruhu. Črnic in močnice so mu postale zoprne in bogve kaj bi dal, če bi imel zdajje v roki kos kruha, ki ga ni videl že več kot tri dni in ki ga leži na vasi na vsaki mizi debel hlebec ali pa še več. Tisti hlebec pa diši, joj, tako lepo diši, da bi ga Mihelj duhal od jutra do večera in bi bil od samega duhanja sit in zadovoljen.

"Oh," je vzdihnil Mihelj sredi gozda in srce se mu je tako tesno stisnilo, kakor da bi hotelo zleteti iz prsi. A kljub temu se je posmejal, ker se je Mihelj znal smejeti tudi v najhujši žalosti. Vonj po pravkar pečenem kruhu ga je pregnal iz gozda in ga gnal naravnost v vas. Sel je ob hišah in se oziral skozi okna. Gledal je na mize, pa je res na vsaki mizi videl lepo zaprte hlebe. Mihelj ga je gledal in se smejal, ker je bil prepričan, da bo sit že od samega gledanja.

A ni postal sit, temveč ga je lakota stisnila še hujše, da so mu pričele pred očmi plesati črne pikice, ki so bile tako zoprne, da se jih je Mihelj kar bal. V glavi se mu je že vrtele in noge so se mu tresle, da jih je le še komaj premikal. A vendar se mu je smeh še vedno zibal na licih in je še vedno mislil, da vsak hip postane sit, ker se je hlebov že počelo nagledat.

Stal je že koncem vasi ob bogati Kačarjevi hiši. Skozi odprto okno je videl na mizi tri velike hlebe, ki se je od njih še kadilo. Mihelj se je zasmejal glasno, ker je bil prepričan, da bo zdaj gotovo sit. Sklonil se je skozi okno, da bi lahko hlebe boljše videl. Tedaj pa je zagledal na oknično debelo, napol sežgano krušno skorjo, ki so jo tja položili Bog ve kaj. Mihelj se je zasmejal še glasneje. Segel je po skorji in jo pričel grizati z lačnimi zobmi.

A že ga je držal za jopič sum gospodar Kačar in ga sunil tako močno v stran, da se je Mihelj opotekel in telebnil na cesto. "Ti seme tatinsko!" je rohnel Kačar togotno. "Pri belem dnevu se plaziš okrog hiš in krade?" Mihelj se je naglo pobral. Pogledal je srditega kmeta in se zasmejal v svoji veliki žalosti. Ta smeh je Kačarja razkačil še bolj. Zagrozil je s stisnjeno pestjo in rentalci: "Če že nič ne pove, da si potepuh, tvoj smeh je gotovo potepuški. Čakaj, zapreti te dam, da postanejo tvoji prsti vendarle krajši!"

A Mihelj ga ni čakal. Zdrvel je iz vasi in bežal proti reki, ki se je v ila v ostrem ovinku okrog vasi. Od daleč je videl na vodi gručo otrok, ki so se kopal v hladni vodi. Vsedel se je na breg in jih žalosten opazoval. Saj bi se jim pridružil, a je vedel, da bi ga takoj odgnali, in potem bi bil še bolj žalosten.

Hipoma se je oglašil na reki glasen in obupen vrišč. Preplašeni so pričeli otroci na vse kriplice plavati proti bregu in vpti "Korlek se potaplja, Kačarjev Korlek..."

Mihelj je skočil na noge. Videl je otroke, ki so na vso silo plezali na breg, a na reki je videl dvoje rok, ki so se tu pa tam za trenutek pokazale iz vode. Nikomur ni prišlo na pamet, da bi skočil tovarišu na pomoč, ker je vsak mislil le to, kako bi pred hudo smrtno pobjegnil na varni breg. Korlek pa se je pogrezal, ker ga je smrt vedno

Lojze Zupanc:

BASEN O KONJU

(Belokrajnska narodna)

To se je zgodilo že v davnem, davnem času, takrat, ko so bile vse živali še svobodne v naravi.

Konj se je pasel na travniku. Kar pride k njemu medved in reče: "Dajva se poizkusiti, kdo od naju je močnejši." Konj pa pravi: "Ne, vsak od naju si sam preskrbi svojega tekmeča."

"Prav, pa naj bo po tvojem," reče medved in odide v gozd, nasprotnika iskat. Kmalu se vrne z volkom na travnik. Medved spleza na drevo, volk pa se zarije v listje pod drevesom. Tako sta čakala, kdaj se bo povrnil konj s svojim tekmečem.

Konj pa je srečal mačka. "Kam pa greš?" ga je maček vprašal. "Eh, nasprotnika za boj iščem," je dejal konj. "Pa mene vzemi."

"Kaj boš neki ti, ki si tako majčken."

"No, pa poizkusi, nekaj že zmorem," se je pohvalil maček.

"Pa bodi," je dejal konj. In oba sta se napotila na travnik.

Kar volk vpraša medveda, ki je bil na drevesu:

"Ali že gresta?"

"Ze."

"Kakšen ka je konjev nasprotnik?" je vprašal zvedavi volk.

"Hm, hm," je zamrmral medved, "majčkeni nebodigatreba je, pa dolgo vrv vleče za seboj."

Ko sta se konj in maček približala sredi travnika, nista opazila medveda, ki je bil skrit na drevesu, niti volka, ki se je bil v listje zarij. Le maček je opazil, kako je volk pomagal v usesom, ki je moel izpod kupa. Brž je skočil, misleč, da bo utjel miško ter zagrabil volka za uho. Volk je strahovito zavolll za uho, medved pa se je tudi ustrašil njegovega glasu in skočil na drevo.

Medved pa, mrcina stara, si je mislil: "Aha, volka je že, zdaj bo pa še mene." In skočil je z drevesa ter se potekel.

Konj pa, ki je vse to videl, se je smejal: "I, ha, ha, ha, ha..."

Od takrat se vsi konji smejejo, kadar koli se oglašijo.

huj vlekla na dno.

V tistem trenutku je Mihelj pozabil na svojo lakoto in slabost. Vrgel je jopič v stran in se zagnal v vodo. Bil je dober plavac in se je naglo bližal kraju, kjer se je Korlek potapljaj. Tu se je ustavil za trenutek, da odspoe. Le malce se je še pokazal Korlekov prst nad gladino, a je že izginil. A tedaj se je potopil tudi Mihelj, a le za hip. Ze se je prikazal spet nad vodo, držeč z desnico Korleka za lase. Trudoma se je prerival skozi vodo, ker je bil Korlek vendarle težak, a ni opešal niti za trenutek. Prerinil se je do brega in zvrlel nezavestnega Korleka na tfrato. Obrnil ga je vzrak, da se je ulila voda iz njegovih ust. Sam pa se je zleknil po trati, ker je bil tako spehan, da je komaj dihal.

Nikogar ni bilo več na trati. Otroci so se bili kriče raztepli po vasi in vpili, da je Kačarjev Korlek pravkar utonil. V silnem strahu je pritekel Kačar z vodi, da bi se vrgel v reko in rešil nesrečnega sinčka. A ga je zagledal na trati živega. Korlek je bil izpljunil zadnjo vodo in je že prišel popolnoma k zavesti.

Kačar ga je dvignil v divji radosti: "Kdo te je rešil, Korlek, povej, kdo?" je vprašal hripavo. A Korlekov odgovor ni niti slišal, zakaj zagledal je Mihelja, ki je ležal ves moker in zasopel na trati.

"Ti si ga rešil, ti, Mihelj?" se je zavzel.

Mihelj ga je pogledal, a ni odgovoril ničesar. Samo zasmejal se je, ker v svojem veselju ni vedel drugega, kakor da se smeje. Zdal se Kačarju njegov smeh ni zdel prav nič potepuški, temveč se mu je zdel tako lep in prisrčen, da bi nobena beseda ne mogla biti lepša na svetu. Dvignil je Mihelja s tal in sam ni vedel, ali bi ga pobožal po glavi ali pa ga prav močno potrepjal po rami.

"Mihelj, ti si pa pobič, ti," mu je govoril. "Takega pobiča pa moram obdržati v svoji hiši. Skoda bi bila, če bi ga ne. Pri nas ostaneš zdaj in nikoli več te ne pustimo od sebe. Ti Mihelj..."

Mihelju se je smejalo srce, ko je poslušal te besede, in smejal se mu je ves obraz, da se govoriti ni mogel. Kačarju pa je bil ta smeh več kot vse besede. Saj je zdaj popolnoma spoznal ta smeh, ki ni prav nič tak kakor pri

bogatih ljudeh. Stokrat je lepši in čede ga človek prav poslušati in ga razume, ve prav dobro, da ta smeh prihaja iz srca, ki je vse drugačno kakor obleka, ki pokriva človeka...

THE GRIZZLY BEAR

This is the great big grizzly bear. He has a coat of shaggy hair. The hunter trembles when he growls. And dares not venture where he prowls. He's armed with rows of big strong claws

And great sharp teeth in mighty jaws. With all his strength and size immense, He only fights in self-defense.

BEATING THE OTHER FELLOW TO THE PLAY

To do the unexpected in baseball is, experts agree, one of the real secrets of a team's success. But, mark you, the "unexpected" can be done in two ways. The first is to do it yourself, catching the other fellow off his guard and thus sending the runs around. And the other is to keep your opponents from doing it—by beating them to it!

Only last Saturday afternoon Sam Norris, the Hill Top third baseman—they call him "Shorty" by the way—pulled off one of the latter sort, a defensive play that saved a hard-fought game for this crack juvenile nine.

They were playing Brownville, a team considerably older than themselves and from whom they really had no license to win. But then, you must remember, there are all sorts of upsets in baseball and you can never figure out beforehand, with any degree of certainty, exactly how a game is going to finish. That's what makes it the greatest sport in the world.

When our young ball-tossers went into the game, they did so grimly, doggedly, not really expecting to win and hoping in their secret hearts that they would not be defeated by an overwhelming score. It had been "Capt." Jim Black's intention to send his star pitcher to the mound, "Smokeball" Benson. But, unfortunately, two days before the game "Smokeball" developed a severe cold that seemed to settle right down in his arm; at all events, when he tried to warm up he found that he couldn't raise it above his shoulders. So, there was nothing else to do but send in "Lefty" Morrison.

It is true that "Lefty" isn't "Smokeball"; but at the same time he is by no means a dud. Indeed, no! When that wide curve of his comes floating up to the plate and breaks like a flash of lightning, the batter whirling away at it would most likely turn around and try to whale anyone who laughed at him for letting a dud fool him.

But it is not always that "Lefty" is "right." In fact, that is his greatest trouble. Tall, thin and delicate look-

In And In Came "Shorty," His Legs Fairly Flying Over The Ground

ing—the other side usually calls him "Toothpick" or "Stringbean" or the "Hatpin pitcher"—he has days on which his curve breaks nicely, his arm holds out and he is able to stand the pace. But on others—well, he is decidedly what is known as an "in-and-out-er."

In the game with Brownville, however, "Lefty" was having one of the best days his teammates had ever known him to have. As evidence of the fact, the game had gone into extra innings, and "Lefty" hadn't given even the first sign of blowing. And now, it seemed, he was to reap the reward of his gallant fight.

It was the eleventh inning and the Hill Top team had shoved over a lone tally that looked to be the winning one—if Brownville could be held down in their half. The contest was being played on the Brownville grounds, so, of course, they had last raps in each inning. Now, the score stood Hill Top 4, Brownville 3.

Could "Lefty" do it? He felt he could—and you can just bet every member of the Hill Top team thought so, too! There were eight determined, game, wide-awake fellows on that field behind him—and that means lots to a pitcher, as you know yourself if you are one.

But Jones was on the job and caught the straight one for a bounding ground-er down to Ted Ford, the Hill Top second sacker. Ted got it without a semblance of an error, turned to see if he could head off the flying Reed at the third, saw that he could not, so shot the ball to "Fatty" Madden at first, making the "out."

It was well worth it, though, from the Brownville standpoint, for there was Reed dancing around safe on "the hot corner," whence a hit or even a fly would score him with ease and tie up the game.

The Brownville rooters were yelling like wild men.

Up stepped Rollins, the Brownville "clean-up man." It couldn't have been more auspicious for them, not even had it all been arranged beforehand. Rollins came up swinging his bat viciously and grinning all over. If ever a fellow's actions indicated that he already saw himself "landing on the ball for keeps" his did.

And right here was where "Shorty" Norris got his first hunch to pull off the unexpected "defensive stuff." The

But Rollins was playing "inside baseball" and his bunt caught the Hill Top infield flat-footed, that is—all except "Shorty." And he would have been, too, but for the fact that he had anticipated the play.

In and in he came, his legs fairly flying over the ground. Rollins was beating it down to first in high gear, while Reed stood waiting with a big lead off the sack, to see if "Shorty" fooled the ball; then he would dash home with the run that would sew up the game.

On and on came "Shorty." It seemed that he simply could not make the play. But then—then he took a desperate chance. Running low, he scooped up the ball and, without even steadying himself, hurled it toward first, where it thundered into "Fatty" Madden's glove several steps ahead of Rollins.

Of course, when Reed saw "Shorty" get the ball he set himself ready to dash back to third in case the throw to first was not attempted; yet equally ready and set to start for the plate if the ball was hurled after Rollins.

But you see, he had not counted on "Shorty" making the throw without so much as straightening up or, it seemed, even looking toward first. Therefore, he lost a second or two and that made the difference between his sliding into the plate ahead of the ball or behind it.

And that was exactly what did happen. The instant the ball hit "Fatty's" mitt, he shot it back to "Red" Lawrence, the Hill Top catcher, who touched the sliding Reed just a fraction of a second before his feet hit the home plate.

It was a double-play! And a lightning one, too! The game was over! The Hill Tops were returned the victors!

And why? Simply because "Shorty" Norris used the baseball brains he had been endowed with and—beat the other fellow to the play!

Petrakov Peter: GNEZDO

Mlad sem uhajal v gozdove med bukvce, smreke in hoje, gnezda poznal, kjer mladijo vrane, srake in šoje...

Rad sem poslušal ob debli gole ptiče otročiče, gledal, kako je požrešne mat krmila mladice.

In ko so tedni minili, otrokom so zrastle peroti, vodila sta očka in mati jih z veje po zračni poti.

Zleteli so križem po svetu, ko da se nimajo rudi... Potem sem na novo mladicev počakal do druge pomladi...

Nekoč smo se z našega doma razšli vsak za svojo zvezdo. — Kako si mi danes pozabljeno, ti moje rodno gnezdo!

Manko G.: SINICEK—ZENIN

Zvedel je sinček — ženin za nevesto, dekle zala, sklenil je, da jo obišče, da pomenita se malo.

Lepo sukunjico očisti, v rosi kljunček si umije, in k sinčki, drobni ptički, navsezgodaj jo zavije.

Se priklonil je sinček: "Dober dan, gospa sinica. — Jaj, kako ste lepi, zali, srečen, komur ste ženica!"

"Nisem poročena, dragi, sama tavam še po svetu, saj iz gnezda srfotala, komaj danes sem ob letu!"

"Niste poročena, zala? — Morda bi hoteli mene? Tudi jaz sem samec, ljuba, vedno še brez zveste žene!"

"Oh, ne vem, kako bi rekla? ... Zardeva je devica... Toplo je pobožal fant je na prelepa mlada lica.

Potlej sta kramijala dolgo, o gostiji se menila, dokler zarja ni večerna parčka z žarki pozlatila...

Cvetko Golar: KRESNO JUTRO

Kresno jutro gre čez polje, z zlatih las mu zije rosa — miada dek'ica zletela, v žito je stopila bosca.

V polni klas je se sklonila, prepelico poljubila, in cvila se je z makom in pšenico, belim slakom.

Na široko razprostrla svoje rjave je ročice: Ljubimo se, veselimo, preden nam ovne lice.

Oskar Hudales:

TINKINA MUCA

Ko se je Tinka tisti dan prebudila, so se prvi solčni žarki že lesketali na oknih njene spalnice. Rahla slana se je belila po travnikih in poljih, skozi priprto okno je videl hladen zgodnjepomladanski zrak. Jutro je bilo čisto kakor umito steklo, le v senci pod hribom je pustila noč nežno temno-vijoličasto meglico. Z gore se je oglašil jutranji zvon. Zamolklo in svečano so brneli njegovi udarci preko doline.

"Sedem zvoni," je pomislila Tinka, "vstati bo treba, da ne zamudim šole."

Skočila je iz postelje in se umila. Zunaj so čebljali vrabci. Prekopicevali so se okrog strne, tekali po stršnem žlebu in čivkali na zapuščenih vrtnih gredah.

Tinka je pokukala skozi okno. Spodaj na belih vrtnih stopajah je z visoko dvignjenim repom stevala njena muca. Včasih je obstala, pomežiknila v sonce in poželjivo poškilila na vrabce. Toda vrabci so poznali pobožne želje Tinkine muce in nobenemu ni padlo v glavo, da bi jih izpopnil. Kadar jim je muca prišla preblizu, so šviglnili na streho, kukali iz žleba in se posmehovali mucji, ki je dostojanstveno nadaljevala svojo pot, kakor bi ji vsi vrabci sveta bili deveta brigada.

Oh, ta muca! Bila je Tinkina največja skrb. Vse preveč se je brigala za ptičke. In Tinka je ni mogla odvaditi te grde navade. Zmerjala jo je, kadar je zalezovala drobne pernate pevece, da celo nabila jo je takrat, ko je ubila vitko lastavico. Res je, da so jo lastovice dražile. Muca je namreč sedela na platu in ko so jo lastovice ugledale so zagnale velik vrišč! Hitro kakor blišk so švigale mimo nje in jo s konci perutnic krcale po nosu. Muca se še ganila ni, kakor bi jo vse to počelje na moč zabavalo. A namah je iztegnila tačko, ostri kremplji so se zadržali v drobno lastavčje telo in nesrečna razposajenka je mrtva in brez glasu padla na tla. Muca je skočila s plata in zmagovalno odneslo mrtno ptico. Kdor zna, pa zna, o vseeno: ali se je res treba na tak način maščevati za nedolžno šalo? Zato je Tinka muco nabila. Dva dni je še pogledala ni.

A saj veste kake so muce. Vse cnake. Sladke in priliznjene. Tudi Tinkina je bila taka. Lepega dne je prišla, milo je zajavkala in z repkom pobožala Tinko po bosih nogah. Tinka je bila dobra deklica. V hipu je pozabila mucin greh. Celu smilila se ji je porednica. Dvignila jo je v naročje, jo napojila s sladkim mlekom in ji navzela lep, živoreč trak okrog vratu — Dolg, zategnjen žvižg je Tinko prebudil iz premišljanja. Ozrla se je v visok orh, ki je stal ob hišnem oglu in na palčici pred izletalnico je čepel škorec. Veselo je požvižgaval v hladno jutro. Škorec je imela Tinka narečeno rada, še bolj kot muco. Zato je preteklo njeno tako dolgo prosila starejšega brata, naj jim na orehu postavi valilnico, dokler ni ugodil njenemu molodovanju. Vso zimo je želela, da bi se ti Segavi pevci naselili vanjo. Glej, res je dočkala veselji dogodek. Veselo je poskočila in zdrijala v kuhinjo. Že na hodniku je zakričala na vse grlo: "Mama, škorci so že tu! V naši, v moji valilnici so se naselili!"

Odšel Tinka ni imela več časa za muco. Preveč je bila zaposlena z opazovanjem škorcev. Vse prosti časa je postajala na vrtni gledala ptica, kako sta nosila v valilnico različno šaro in se neumorno trudila, da si čim prijeneje uredita svoj domek. Včasih je samček sedel pred izletalnico, se odahnil in zažvižgal, da je donelo daleč na okrog. Z drugih valilnic v sosedščini so se mu oglašili tovariši in ves pomladanski dan je odmeval razposajenih ptičjih glasov.

Muca je med tem hodila svoja pota. Bogve kje se je potepala.

Nekega dne jo je Tinka ugledala visoko na orehu in srce ji je zastalo od jeze in strahu. Muca je čepela na debeli veji tik valilnice. Nepremično je želela in čakala, kdaj se bo kateri škorec pokazal na izletalnico. Tinka je slišala, kako sta ptiča razburjena cvrkutala v valilnici.

"Muca! Ti grdoba, spravi se!" je kriknila deklica, a muca se ni zmenila za njeno jezico.

Tudi vseh naslednjih opominov ni slišala. Vso svojo krvoločno pozornost je obrnila na izletalnico. Tinko je zgrabil bes. Splezala je po debtu, odlomila suho vejo, jo zagnala v muco in omahnila. Zviška je padla na trda tla in začutila v nogi strašno bolečino. Na njen krik je mačka v loku skočila z drevesa. Prihitela je tudi mati in odnesla ponosrečenko v hišo. Tinka si je izpahnila nogo.

Prišel je zdravnik in ji naravnal bolni ud. Tinka je morala ostati v postelji. Zunaj so sijali topli pomladanski dnevi, na drevje je pizlezo nežno zelenje, mimo okna je begal škorec. Nosi je hrano ženki, ki je v valilnici grela drobna jajčka.

Ko se je nekega popoldneva Tinka prebudila iz rahlega dremanja, je tik ob licu začutila nekaj mehkega, toplega. Bila je njena muca. Dvignila se je, ukrviliva hrbet in se tako nežno, kakor je znala sama ona, pritisnila na Tinkinemu obrazu in tih zamijavkala. Tinka je iztegnila roko, pobožala žival po mehki, gladki dlaki in veselo

ROSE LEAF DANCE

Dance on the greensward! Fling high the rose petals! Give flying hair and twinkling feet to the warm glad sunshine! And breathe in the clear sweet air that sets the blood a-tingle and pumps the red of the rose into little cheeks!

Dance! For the rose-leaf dance is on!

Now that was somewhat the way petite Annette felt when she danced. Of course, she might not have expressed it in exactly those words but she felt what they attempt to describe and lots more, oh, ever so much more that cannot be put into mere words.

Annette, you see, was a little French girl; and it was second nature to her to dance, and to love the dance. Her Mother had been a great dancer in her young days, so Annette "came by it naturally," as the saying goes.

So, every morning, when the weather was clear and the sun warm and bright, little Annette would dance on the lawn with Mother watching and giving directions. "It wasn't work and it wasn't

The Rose Leaves Would Come Fluttering Down

in the least like a lesson, for Annette hoped to be a great dancer, as Mother had been before her. Mother hoped she would, too.

Sometimes her little muscles became tired—oh, so tired. And then Mother would encourage her by explaining how necessary it was for the muscles to become tired in order to strengthen them and make them the kind of muscles a great dancer must have. When upon, Annette would catch her breath and go on with the steps—once-through-three-pirouette!

Most of all Annette loved what was called her Rose-leaf Dance. When she began she would take two handfuls of rose petals and, at certain points in the dance throw a leaf or two into the air. And then, at the grand finale, after a mad series of whirls on the tips of her toes, she would toss out her arms, her fingers open, and the rose leaves would come fluttering down in a beautiful cloud.

Look at Annette in the picture. She is just at the end of the Rose-leaf Dance. Don't you think her graceful? Don't you think she will be a great dancer she wants to be?

A Vegetable Noah's Ark

Did you ever hear of a vegetable Noah's Ark? Well, the writer of this has had the pleasure of seeing such an aggregation of animals. There was a fine old elephant, cut out of a picture, there was a potato lion, and a bear from the same vegetable. A beautiful pink carrot had been turned into a pig and a horse. And all the other animals that children are familiar with were modeled from such vegetables.

It is a very entertaining and instructive pastime for children and good with penknife in hand and carrots, potatoes, turnips, beets and cabbages "working material." A Natural History must be used as a guide. Each may make a choice of the animals he or she intends fashioning, and the competition begins. The mother act as judge of this work, and ever so far as to lend a helping hand in the youngest of the group of sculptors.

This little game of cutting and modeling from hard vegetables helps the child girl to become familiar with the proportions of the various wild creatures.

After the vegetable animals have been fashioned, they should be kept in a cool place, and it is surprising how long they will stay nice. A potato cut by an artistic little girl, kept in a very good shape for several weeks. And to make Mister Piggy look so natural the little sculptor painted spots on him with black ink.

During an idle evening, just as you are cutting out a "vegetable Noah's Ark," you may enjoy the work so much that a little later you will begin to think of figures in clay, or carving them in wood. In this way many a genius has been discovered and developed.

zvkliknila: "Ti monja a cal!"

Kaj na

MLADINSKI DOPISI

Contributions From Our Junior Members

KANSAS CITY, KAS.
 June 27 will be the opening day of the Great Lakes Exposition. This exposition will continue for 100 days to commemorate the founding of Cleveland one hundred years ago, in 1836, by Moses Cleaveland.
 One hundred acres of land will contain exhibitions. The cost approximates \$25,000.00.
 The American Legion will have its convention in Cleveland's Public Auditorium. The convention of the South Slavonic Catholic Union will also be held in Cleveland during the exposition. What an honor for the Slovenes.
 Ten acres of land will be devoted to the activities of many nationality groups which make up Cleveland. More than 30 nationalities will be represented. On a street in France you may see a Gothic building, first erected in 1300. The characteristic towers of Ireland will not be forgotten. Neither will the bells of Italy. The countries which border on seas will be given waterfront locations. There you will find streets of Italy, Greece, Denmark, Holland and others. There are but 25 Belgians and 9 Hindus in Cleveland, but they will also be represented. A reproduction of peak Materhorn in the Swiss Alps will also be seen. Sidewalk restaurants will be characteristic of European countries. Food identical to those served in the Old World will be served.
 Butter will be churned while you wait, candy made, coffee roasted, and pastries of many lands made to your order.
 I hope that all the members of our Union, when planning where to go, will put Cleveland on their list. The Great Lakes Exposition will remain long in the hearts of the inhabitants of Cleveland.
 Till next month, goodbye. Remember Cleveland when going on a vacation.
ANNE PROSEN,
 No. 173, SSCU.

TRINIDAD, COLO.
 The first time I have written in Nova Doba, though I have read letters that other boys and girls write.
 We were met with one of the heaviest snow storms in years. This storm came in were covered with a blanket of dust. The dust came from the great plains of Oklahoma. The morning was started with a bright, sunny sky. Toward noon we were showered with rain. When evening descended over the little snow began to drift slowly. Wind blew and the snow fell all night. Much damage was done by this snow storm, but we are emerging from it.
 In the eighth grade and 13 age. I am going to graduate in the month of May. Our class colors are red and lavender and our motto is "conquer through difficulties."
 Our school we have eight grade teachers. There are approximately one hundred and fifty pupils. Two buildings, each containing two grades. We have a large playground which has both reference and

play 27 the eighth grade is going on a small tour. First we are going to Reason, next to Cimmaron, next to West Dam, next to Toas and then trip going to Indian Reservation which I think everyone will enjoy.
MARY KRIVEC (age 13),
 No. 84, SSCU.

ELY, MINN.
 School is over, and are we glad! We have three months of vacation without having to worry about school lessons, and getting up in the morning.
 June 28 the Junior College and graduation was held. One hundred and twenty-four students graduated. This year's class was the second largest in Ely.
 June 29 the eighth graders graduated from the grades into high school. This day of commencement a special program was held and each of us received a brown and gold diploma. I'm keeping mine as a souvenir.
 June 30, Memorial Day, we had a beautiful day. A big parade was held from the city to the cemetery. The Bugle Corps followed. A special program was held at the grave was recently made for Joe Pooboy, who met death in automobile accident, about twelve years ago. He was found under a tree which was overturned in a car accident and he married his sister. What a tragedy particularly pathetic the young man was the only one in the family's farm.
 There was a lot of water in the cabins and bathhouses were under the water. It did some of our cabins also. Now the water is subsided again.
 I am saying that this year is a very good one. I believe it because many things have happened. Yum-m, they taste when they are cracked crumbs. My brother is fishing a few times, and we have lots of good luck.
 Beautiful scenery around here. I enjoyed very much by many already spending their vacation. The air is fresh and healthy. People live to a ripe old age in the country. Just last week a lady who was 97 years old

CELESTINE KORENT (age 12),
 No. 200, SSCU.

CELESTINE KORENT (age 12),
 No. 200, SSCU.

the juvenile members.
 June 27 will be the opening day of the Great Lakes Exposition. This exposition will continue for 100 days to commemorate the founding of Cleveland one hundred years ago, in 1836, by Moses Cleaveland.
 One hundred acres of land will contain exhibitions. The cost approximates \$25,000.00.
 The American Legion will have its convention in Cleveland's Public Auditorium. The convention of the South Slavonic Catholic Union will also be held in Cleveland during the exposition. What an honor for the Slovenes.
 Ten acres of land will be devoted to the activities of many nationality groups which make up Cleveland. More than 30 nationalities will be represented. On a street in France you may see a Gothic building, first erected in 1300. The characteristic towers of Ireland will not be forgotten. Neither will the bells of Italy. The countries which border on seas will be given waterfront locations. There you will find streets of Italy, Greece, Denmark, Holland and others. There are but 25 Belgians and 9 Hindus in Cleveland, but they will also be represented. A reproduction of peak Materhorn in the Swiss Alps will also be seen. Sidewalk restaurants will be characteristic of European countries. Food identical to those served in the Old World will be served.
 Butter will be churned while you wait, candy made, coffee roasted, and pastries of many lands made to your order.
 I hope that all the members of our Union, when planning where to go, will put Cleveland on their list. The Great Lakes Exposition will remain long in the hearts of the inhabitants of Cleveland.
 Till next month, goodbye. Remember Cleveland when going on a vacation.
ANNE PROSEN,
 No. 173, SSCU.

LORAIN, O.
 Every June we have graduating classes, and this June as well as, there are Slovenes graduating.
 On June 7 were graduated a new group from SS. Cyril and Methodius School. These students graduated from the eighth grade: Frank Jere, Arthur Ursic, Edward Rosa, Frank Zorc, Joe Serazin, Mike Rutar, Rosalind Skerjanec, Mary Baraga, Mary Pogachar, Jennie Tomazic, Sylvia Ziberna, Olga Skapin and Madeline Urbas. George Bangas and Helen Greco, two other graduates, are not Slovenes.
 Also eleven pupils graduated from Lorain Senior High School. They are: Ann Hiebecar, Agnes Jancar, Mary Soklich, Eleanor Svet, Helen Urbas, Emma Zihnerl, Edward Durjiva, Frank Gradisek, Joseph Janjevic, Joseph Kovach and Tony Simonich.
 One other student graduating now is Andrew Pogachar. He is graduating from St. Mary's Parochial Senior School. He ranks second in his class in scholarship.
VICTORIA M. KUMSE (14),
 No. 6, SSCU.

CELESTINE KORENT (age 12),
 No. 200, SSCU.

LORAIN, O.
 President of trustees is John Kumse, my father, whom I should be able to describe and tell about. He has green eyes, brown hair, weighs 180 pounds, is 6 feet 2 inches tall and is 46 years old, although you might hear him say that he is only 23. This 23 means on one side. He was born at Iška Loka, Jugoslavia, on June 28, and came to America in 1906. What more do you want to know? Oh, about his married life, don't you?
 Well, I'll tell you some things if you promise not to tell him that I told you, because I'd get a spanking. He was married when he was 21, which is 25 years ago. This means that his silver wedding anniversary is June 14. Mr. Kumse has four children—all of which are girls. Vida, the oldest, is now teaching school; Martha is working as stenographer, and Jennie is a clerk. I am still going to school. Smudge, our dog, also female, is retired from her position as grandma and stays at home with our mamma.
 I don't want to get too hard of a spanking, so let's go to our second subject, which is the first trustee.
 Janko N. Rogelj is the first trustee of our SSCU. I am very well acquainted with Mr. Rogelj, and have known him for a long time. He is a notary public and is very well known in Cleveland. Janko is active in Slovene affairs, being especially active in the Sokols.

LORAIN, O.
 President of trustees is John Kumse, my father, whom I should be able to describe and tell about. He has green eyes, brown hair, weighs 180 pounds, is 6 feet 2 inches tall and is 46 years old, although you might hear him say that he is only 23. This 23 means on one side. He was born at Iška Loka, Jugoslavia, on June 28, and came to America in 1906. What more do you want to know? Oh, about his married life, don't you?
 Well, I'll tell you some things if you promise not to tell him that I told you, because I'd get a spanking. He was married when he was 21, which is 25 years ago. This means that his silver wedding anniversary is June 14. Mr. Kumse has four children—all of which are girls. Vida, the oldest, is now teaching school; Martha is working as stenographer, and Jennie is a clerk. I am still going to school. Smudge, our dog, also female, is retired from her position as grandma and stays at home with our mamma.
 I don't want to get too hard of a spanking, so let's go to our second subject, which is the first trustee.
 Janko N. Rogelj is the first trustee of our SSCU. I am very well acquainted with Mr. Rogelj, and have known him for a long time. He is a notary public and is very well known in Cleveland. Janko is active in Slovene affairs, being especially active in the Sokols.

LORAIN, O.
 President of trustees is John Kumse, my father, whom I should be able to describe and tell about. He has green eyes, brown hair, weighs 180 pounds, is 6 feet 2 inches tall and is 46 years old, although you might hear him say that he is only 23. This 23 means on one side. He was born at Iška Loka, Jugoslavia, on June 28, and came to America in 1906. What more do you want to know? Oh, about his married life, don't you?
 Well, I'll tell you some things if you promise not to tell him that I told you, because I'd get a spanking. He was married when he was 21, which is 25 years ago. This means that his silver wedding anniversary is June 14. Mr. Kumse has four children—all of which are girls. Vida, the oldest, is now teaching school; Martha is working as stenographer, and Jennie is a clerk. I am still going to school. Smudge, our dog, also female, is retired from her position as grandma and stays at home with our mamma.
 I don't want to get too hard of a spanking, so let's go to our second subject, which is the first trustee.
 Janko N. Rogelj is the first trustee of our SSCU. I am very well acquainted with Mr. Rogelj, and have known him for a long time. He is a notary public and is very well known in Cleveland. Janko is active in Slovene affairs, being especially active in the Sokols.

Mr. Rogelj looks very young and handsome. He has dark, curly hair and loyal eyes. He can tell many jokes.
VICTORIA M. KUMSE (14),
 No. 6, SSCU.

LAFAYETTE, COLO.
 Cenjeni g. urednik: Ze precej časa se nisem oglasil na mladinski strani Nove Dobe. Mogoče si kateri mladi sobrat že misli, da sem se vrnil nazaj v Mussolinijevo deželo. Na to seveda ne mislim. Vzrok je bila moja šola, ki mi je dajala dosti domačih nalog. Zdaj sem pa spet prost za tri mesece in hodim spet malo pisati po slovensko.
 Tu v Lafayette se je šola končala dne 5. junija. Jaz bom hodil zana prejšnji 7. razred. V višje razrede bodo hodili tudi moji bratje in sestra. Moj starišnji brat je graduiral iz High School z odliko in je dobil za štiri leta prosto šolnino za Boulder College.
 Večkrat sem že omenil v Novi Dobi, da bi se rad učil igrati na harmoniko. Končno se mi je želja izpolnila in se učim že en mesec. Igram že precej dobro in včasih zraven tudi zaživim in zapojem. Mogoče se kdaj srečam z našim urednikom. Takrat mu bom zaigral par poskočnic, da bo videl moje veselje do harmonike.
 Hej, mladinski člani in članice JSKJ! Zdjaj so tu šolske počitnice, ki bodo trajale par mesecev, in zdaj imate spet več časa pisati za mladinsko stran Nove Dobe. Priporočam vam, da pišete po slovensko. Jaz še bratu pišem pisma po slovensko. Če je kaj narobe ali postrani, naj pa sam razsodi. Znam tudi že zapeti in zaigrati tisto: "Daj, daj srček nazaj!" Ha, ha!
 Pozdrav vsem članom in članicam odraslega in mladinskega oddelka JSKJ, posebno lep pozdrav pa g. uredniku!
JACK SLAVEC,
 društvo št. 21 JSKJ.

WHITE VALLEY, PA.
 DEAR EDITORS AND READERS:
 At the last juvenile meeting of Lodge No. 116, SSCU, held on May 17, I thought that we would make plans for a dance or picnic. However, no mention was made of this idea.
 At our April meeting it was said that every juvenile member of our lodge was to be at the June 28 federation meeting. Again no further mention was made of this plan. Since there was no further business for discussion, the meeting was adjourned. The next meeting is to be held at Export sometime during the month of June.
 The senior members of Lodge No. 116 will hold a picnic on June 13 at White Valley Slovene Hall. Picnic will get under way at 4 p. m. Frank Balah Trio from Claridge will furnish the music. Everyone is welcome, so come, one and all, to White Valley Hall on June 13 to have a good time.
 I want to thank our editor for the S.L.C.G. prize awarded for my last letter. Best regards to the editor and the readers.
HELEN PREVIC, Vice Pres.,
 No. 116, SSCU, Juvenile Club.

To Our Juveniles
 During the past two months our juvenile members have lagged behind with their contributing articles. Perhaps it is the school examinations, or the thought of summer vacations that has kept the juveniles from writing to their page.
 The editors of Nova Doba take this opportunity to invite again our juvenile members to write about their experiences in school, at home, at the lodge meeting, etc., and forward their compositions to:
Nova Doba
 6117 St. Clair Ave.
 Cleveland, O.
 Be sure and sign your articles, preferably in ink, and be sure to include your age and lodge number.
 Every month several \$1.00 prizes are awarded to juvenile members whose articles are judged on the basis of originality, grammar and diction. The age of the juvenile is also considered, for a student in the fourth grade is not expected to compose as good a letter as the student in the eighth grade.
 Juveniles, it isn't necessary to write a lengthy article in order to be eligible to win a prize. A short and to the point composition is more desirable than a drawnout and, as is often the case, needless detailed repetition of the same facts.
 Also, remember, that copied articles from a school book, magazine or newspaper, which are submitted as original, are given no consideration.
 Be sure to include your name and return address on the outside of the envelope. Thus your letter will be returned to you, should you address it incorrectly.

NAGRADE
 Za dopise, priobčene na mladinski strani Nove Dobe z dne 13. maja 1936, so bile mladinski dopisnikom nakazane sledeče nagrade:
 Anna Rita Gall, društvo št. 36, Johnstown, Pa., \$3.00; Robert Jergel, društvo št. 26, Pittsburgh, Pa., \$2.00; Josephine Oblack, društvo št. 47, Aspen, Colo., \$1.00; Marie Musich, društvo št. 66, Joliet, Ill., \$1.00; Helen Previc, društvo št. 116, Delmont, Pa., \$1.00; Anna Kos, društvo št. 140, Morley, Colo., \$1.00.

NAGRADE
 Za dopise, priobčene na mladinski strani Nove Dobe z dne 13. maja 1936, so bile mladinski dopisnikom nakazane sledeče nagrade:
 Anna Rita Gall, društvo št. 36, Johnstown, Pa., \$3.00; Robert Jergel, društvo št. 26, Pittsburgh, Pa., \$2.00; Josephine Oblack, društvo št. 47, Aspen, Colo., \$1.00; Marie Musich, društvo št. 66, Joliet, Ill., \$1.00; Helen Previc, društvo št. 116, Delmont, Pa., \$1.00; Anna Kos, društvo št. 140, Morley, Colo., \$1.00.

Iz urada glavnega tajnika

POSOJILA NA CLANSKE CERTIFIKATE MESECA MAJA 1936
 Loans on Membership Certificates for May, 1936

Dr. St. Lodge No.	Cert. No.	Amount
21	34443	\$ 89.69
21	34442	285.55
26	33227	65.00
26	33228	96.52
30	38396	5.12
37	36951	71.57
42	35943	134.68
47	33334	81.07
47	31241	285.33
47	31242	204.85
47	35357	64.55
47	33542	176.22
53	33803	136.02
53	33802	76.95
53	37524	49.10
55	34255	116.49
55	34569	192.72
70	38404	31.19
85	34595	253.31
86	38405	54.12
101	38444	14.57
110	35416	60.93
114	38406	21.28
116	34056	48.13
116	33891	124.02
152	34897	227.17
13	34127	65.08
13	33638	223.55
26	36360	101.22
26	36359	56.43
31	33693	226.04
36	33482	85.35
37	35967	115.98
37	37213	68.03
44	33316	81.39
44	38164	99.20
55	35282	132.33
66	33491	207.74
68	35512	104.37
71	36532	98.50
71	33936	241.23
71	37756	158.72
71	37755	51.52
71	34283	208.21
71	34281	185.67
71	33238	186.59
76	33844	96.61
120	35215	32.35
141	34364	244.28
141	34891	191.43
142	38407	53.71
155	34902	101.75
200	38468	125.00

Skupaj-Total\$6,508.19

ANTON ZBASNIK,
 glavni tajnik—Supreme Secretary.

DOPISI

Indianapolis, Ind.
 IZ URADA FEDERACIJE DRUŠTEV JSKJ V INDIANAPOLISU.—V tukajšnji naselbini so tri društva, spadajoča k JSKJ, namreč društvo sv. Jožefa, št. 45; društvo Sloga, št. 166, in angleško poslujoče društvo Samaritans, št. 194. Vsa tri društva so izvolila svoje zastopnike za lokalno federacijo JSKJ društev, ki je vzela v pretres sedanja pravila, in prišla do zaključka, da je treba nekatere točke spremeniti in popraviti, da bodo bolj jasne in razmeram primerne. Sledijo točke, ki jih je odobril naš odbor za pravila in jih priporoča delegaciji prihodnje konvencije v pretres in odobritev.

Točka 3. Delokrog Jednotne naj obsega Zedinjene države ameriške. Kanada naj se izpusti.
Točka 8. Čas konvencije naj se premesti iz septembra v avgust.
Točka 12. Mesec maj naj se nadomesti z aprilom.
Točka 16. Ta točka naj se izpremeni v toliko, da glavni tajnik ne more biti konvenčni tajnik.
Točka 20. Popravi se naj v toliko, da Jednota ne plača delegatom za spalne vozove.
Točka 29. Popravi se naj v toliko, da v slučaju nujne potrebe se da na splošno glasovanje članstvu krajevnih društev.
Točka 31. Čas naj se izpremeni iz šestih mesecev na tri.
Točka 33. Ta točka naj se izpremeni tako, da vsako društvo, ki šteje od 75 do 300 odraslih članov ali članic, je upravičeno do enega delegata. Društva, ki imajo nad 300 članov, so upravičena do dveh delegatov, a nobeno društvo ne more poslati več kot dveh delegatov ali delegatinj.
Točka 34. Delegati se volijo na podlagi števila dobrostoječih članov ali članic z

dne 1. aprila (mesto maja). V sličnem smislu se popravi točka 35.
Točka 39. Za delegate sme voliti vsak dobrostoječi član ali članica odraslega oddelka.
Točka 43. Za delegata more biti izvoljen le član, ki je star najmanj 21 let.
Točka 44. Mesto junija naj se označi mesec maj.
Točka 59. Izredno sejo se mora sklicati na zahtevo dveh tretjin glavnih odbornikov.
Točka 63. Doda naj se tudi porotni odbor.
Točka 81. Besedilo "od oblastno priznanih unij," naj se izpremeni v "od oblastno priznanih delavskih unij."
Točka 99. Izpremeni naj se besedilo iz ene tretjine v dve tretjini članov glavnega odbora.
Točka 109 in 130 se ne vjemata zaradi starosti. Pomožni tajnik mora nadomestovati glavnega tajnika v smislu pravil, zaradi tega mora tudi pomožni tajnik biti najmanj 25 let star.
Točka 186 naj se glasi: V konvenčnem letu pregleda nadzorni odbor knjige in račune glavnega tajnika in glavnega blagajnika, in o reviziji mora predložiti pismeno poročilo konvenciji.
Točka 224 naj se glasi: Stalni pomočniki v glavnem uradu so upravičeni do enega tedna počitnic po enem letu službe v glavnem uradu. Čas odloči glavni tajnik.
Točka 299. Teksta v slovenskem in angleškem jeziku se ne vjemata pri izplačilu odškodnin.
Točka 317. Iz besedila naj se izpusti Canada.
Točka 330. Za društveno odgovornost naj se nadomesti tajnikovo odgovornost.
 Za odbor pravil treh JSKJ društev v Indianapolisu:
Frank Urajnar, zapisnikar.

Milwaukee, Wis.
 Naše društvo Združeni Slovani, št. 225 JSKJ je sklenilo priporočiti sledeče izpremembe za bodoča pravila:
 Vrhovnemu zdravniku naj se v bodoče ne plačuje od listine, ampak naj se mu določi letna plača. Ako pa ostane sedanji sistem plačevanja od listine, naj se prispevek od listine zniža za 5 centov. Glavnemu tajniku naj se v bodoče plača \$200 mesečno, pomočnikom in pomočnicam v glavnem uradu pa v nobenem primeru več kot \$100 mesečno. Obresti na posojila članov, ki jih vzamejo na svoje certifikate, naj se znižajo. Nadaljna priporočila za izpremembo pravil sledijo pozneje.
 Pri tej priliki opozarjam člane in članice našega društva, da se gotovo udeležijo prihodnje seje, ki se bo vršila v nedeljo 21. junija. Na omenjeni seji bo volitev delegata za 15. redno konvencijo JSKJ. Kdor se te važne seje ne udeleži, bo kaznovan po društvenih pravilih. Izvzeti so samo bolniki. Sestrski pozdrav! — Za društvo št. 225 JSKJ:
Pauline Vogrich, tajnica.

Detroit, Mich.
 Tukajšnji S. N. Dom bo dne 20. junija praznoval obletnico etvoritve dvorane z banketom. Drugi dan, to je 21. junija, bo plačna zabava s prosto vstopino. Prispevek za banket je en dolar za osebo. Vsi Sloveni in Jugoslavnici so prijazno vabljeni k banketu in plesni zabavi. Vsi bodo dobrodošli.
Katie Krainz.

Monessen, Pa.
 Tem potom pozivam članstvo društva Isus Prijatelj Malenih, št. 68 JSKJ, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje seje, ki se bo vršila v nedeljo 14. junija in se bo pričela ob 10. uri popoldne. Za rešiti imamo več važnih zadev, med temi tudi izvoliti dele-

gata za prihodnjo konvencijo. Člani naj upoštevajo tudi, da je seja 14. junija polletna seja in da je dolžnost vseh članov se iste udeležiti. Kdor brez zadostnega vzroka izostane od omenjene seje, plača 50 centov v društveno blagajno. Tako je bilo sklenjeno na naši zadnji seji. Izvzeti so samo bolniki in tisti, ki morajo istočasno delati. Torej, vsi na sejo v nedeljo 14. junija, da se vse pravilno uredi in da ne bo slabe volje za nikogar! Bratski pozdrav! — Za društvo št. 68 JSKJ:
Andro Matko, tajnik.

Chicago, Ill.
 Članstvu društva Jugoslovani, št. 104 JSKJ naznanjam, da se vsi prihodnja seja 16. junija v navadnih prostorih. Na tej seji bo društvo izbralo kandidata za delegata 15. redne konvencije JSKJ. Mislim, da ni potrebno posebej poudarjati, da na tej seji bi morali biti navzoči vsi člani, ki se količkar zanimajo za poslovanje društva in Jednote. Zdjaj je tudi čas, da se razpravlja glede pravil, da ne bo treba takoj po konvenciji protestirati in sestavljati brezposelnih iniciativ. Glede pravil pa moramo soditi takole: niso popolna in brez napak, vrželi se dobijo v vsaki ustavi, v vsakem zakonu, pa se bodo vedno dobile tudi v naših pravilih po konvenciji. Ako ima kateri članov kakšno dobro idejo za izboljšanje pravil, naj pride z njo na dan zdaj, ko je še čas za to. Pa na svidenje na seji 16. junija! Bratski pozdrav vsemu članstvu! — Za društvo Jugoslovani, št. 104 JSKJ:
Anton Krapenc, tajnik.

Calumet, Mich.
 Vsi člani društva sv. Cirila in Metod, št. 9 JSKJ so tem potom vabljeni, da se gotovo udeležijo redne mesečne seje, ki se bo vršila v nedeljo 21. junija. Seja se bo vršila v navadni cerkveni dvorani in se bo pričela ob 9. uri zjutraj. Med drugimi zadevami bomo imeli na dnevnem redu volitev delegatov za 15. redno konvencijo JSKJ, ki se bo pričela 8. septembra 1936 v Clevelandu, Ohio. Samo dobrostoječi člani in članice imajo pravico do volitev delegatov in samo taki člani in članice morejo kandidirati.
 Torej, sobratje in sosesre, pridite na sejo 21. junija polnoštevilno, da ukrenemo vse tako, da bo v zadovoljstvo večini in v korist društvu in Jednoti. Zdjaj je tudi čas, da se pogovorimo, kaj naj se doberega naredi na prihodnji konvenciji, in da damo delegatom potrebna navodila. Po konvenciji kritizirati nima pomena. V smislu sklepa seje z dne 17. maja ste pozvani vsi, da se gotovo udeležite važne seje 21. junija. Bratski pozdrav in na svidenje! — Za društvo št. 9 JSKJ:
Matt Strauss, tajnik.

Sheboygan, Wis.
 Tem potom uradno naznanjam vsem članom in članicam društva sv. Janeza Krstnika, št. 82 JSKJ, da se prihodnja redna seja vrši v nedeljo 21. junija ob dveh popoldne v navadnih prostorih. Prav za prav bi se seja morala vršiti na večer 16. junija, toda zaradi birme v naselbini smo jo preložili na 21. junija.
 Seja 21. junija bo polletna, obenem bo na isti seji tudi volitev delegata za 15. redno konvencijo JSKJ. Poleg tega bo na dnevnem redu še več drugih važnih zadev, katere bo treba enkrat rešiti, da ne bomo vedno odlagali do prihodnje seje ali do večje udeležbe. Apeliram torej na člane in članice našega društva, da se kar mogoče polnoštevilno udeležijo te važne seje. S temi pravi člani, ki se običajno ude-

ležujejo seji, ni mogoče kaj upešnega ukreniti za društvo in Jednoto.
 Obenem pozivam člane, da bi bolj točno plačevali svoje asemente; ako ne, se bom moral ravnati po pravilih, to je, se poslužiti suspendacije. V takem slučaju naj se potem nihče ne jezi name. Članstvo naj upošteva, da asement mora biti vsak mesec pravčasno poslan glavnemu blagajniku.
 K sklepu še enkrat pozivam članstvo, da pride na sejo 21. junija ob dveh popoldne. Bratski pozdrav! — Za društvo št. 82 JSKJ:
Joseph Yeray, tajnik.

S. pota.
 Naj se še enkrat oglasim v zadevi volitev delegatov za prihodnjo konvencijo JSKJ. Poudarjam, da je priporočljivo voliti za delegate le take člane, ki imajo poleg zmoglosti tudi resno voljo delati v največjo korist Jednote, to je vsega članstva. Tu ne bi smelo priti v poštev prijateljstvo in govoriti ne bi smela trma. Tu in tam se dobijo pri družinskih člani, ki si zabijejo v glavo, da morajo iti na konvencijo, pa naj velja, kar hoče, češ, tam bodo dobri časi, prilika bo videti deželo itd. Take ambicije niso vedno v korist Jednoti. Bratje in sestre, ako slišite podobne izraze že pred volitvami, pomislite, kam merijo. Najvažnejše za Jednoto, za društvo in za vsakega posameznega člana je, da pridejo na konvencijo zastopniki, ki imajo poleg potrebnih zmoglosti tudi resnično in dobro voljo delati le za korist splošnega članstva, ne pa tako, kakor jim morda narekuje prijateljstvo ali pa sovraštvo. Ne gre se zato, kakke uspehe ima morda kdo v privatnih poslih, niti kako lepo oblečen pride na konvencijo. Važno je, da se vedno zanima za društvene in jednotne posle, ne morda šele par tednov ali mesecev pred konvencijo, važno je, da ne misli na lastne osebne koristi ali osebno čast, pač pa, da mu je pri srcu napredek in ugled organizacije in da so razni sklađi za bolnike, vdove in sirote možno, pošteno in pametno upravljani. Volitve delegatov naj se vršijo v smislu pravil ter v smislu poštenosti, odkritosti in pravega bratstva. To bo v korist Jednoti, ali, z drugimi besedami, v korist nam vsem, ki tvorimo Jednoto.
Matiija Pogorelec.

Chicago, Ill.
 Vse članice društva Zvezda, št. 170 JSKJ tem potom uradno pozivam, da se gotovo udeležijo naše prihodnje seje, ki se bo vršila 17. junija v navadnih prostorih. Za razmotriti imamo več važnih zadev, poleg tega pa bo na dnevnem redu izvolitev kadidatinje za delegatinjo 15. redne konvencije, ki se bo vršila meseca septembra. Dolžnost vseh članic je, da pridejo na to važno sejo in glasujejo tako, kakor se jim zdi najbolj pravilno.
 Kot je razvidno iz našega glasila Nove Dobe, je že precej živahno zanimanje med članstvom za prihodnjo konvencijo. Bila so že priporočila, kakšne delegate naj se volji in priporočalo se je tudi je izpremeniti gotove točke v pravilih. Take razprave naj bi se vršile še naprej, kajti nobenega dvoma ni, da so naša sedanja pravila v raznih točkah potrebna izboljšanja. Z razpravami se bistrijo pojmi, kar je važno za uspeh in potek bodoče konvencije. Ako pridejo na konvencijo delegati, ki bodo že prej dobro preštudirali katere točke in kako naj bi se izpremenile, bo to delo pravilno opravljeno in čas konvencije se bo prihranil. (Dalje na 7. strani)

"Nova Doba"

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoliške Jednote

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Naročnina za člane 72c letno; za nečlane \$1.50; za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN

of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$7.22 per year; nonmembers \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

VOL. XII. 83 NO. 24

Iz uredništva in upravnštva

Pravila J. S. K. Jednote določajo, da mora biti pod vsakim dopisom, ki je priobčen v Novi Dobi, navedeno polno in pravo ime dopisnika. Dalje določajo, da urednik ne sme priobčiti nobenega dopisa, ki ni bil po dopisniku lastnoročno podpisan.

Dopisi brez podpisa, glede katerih urednik ne ve, odkod in od koga so poslani, se v nikakem primeru ne upoštevajo, ampak gredo enostavno v koš. Dopisnikom, ki želijo, da bi bil njihov dopis priobčen brez podpisa ali s podpisom "Član," "Eden navzočih," "Opazovalec" itd., se ne more ugoditi. Ako je dopis pisan na pisalni stroj, mora nositi lastnoročni podpis dopisnika. Ime dopisnika, napisano s pisalnim strojem, ne zadostuje. V takem slučaju urednik dopis vrne z navodilom, da naj ga dopisnik lastnoročno podpiše. To pa povzroči zamudo in seveda nepotrebno delo za urednika.

Kratke lokalne novice, ki imajo pomen za člane JSKJ ali za Slovence sploh, zamore urednik priobčiti v koloni društvenih in slovenskih vesti, ne da bi navedel ime poročevalca. V takih primerih prevzame odgovornost urednik. Poročevalec se mora seveda podpisati, da urednik ve, s kom ima opraviti.

Društveni tajniki so prošeni, da vsaki mesec sproti poročajo uredništvu in upravnštvu imena in naslove umrlih, odstoplih ali črtanih članov, da se jim ustavi uradno glasilo. Iz "izpemb v članstvu," katere dobiva za priobčitev iz glavnega urada, tega ne more posneti, ker dotične "izpembe" ne vsebujejo naslovov, ampak le certifikatne številke. V naslovniku Nove Dobe pa ni certifikatnih števil, ampak le številke društva ter imena in naslovi članov. Pri raznih društvih pa so člani z enakimi imeni, poleg tega so člani mnogih društev vpisani v naslovniku pod različnimi poštami. Ako se na naslove umrlih, odstoplih ali črtanih članov pošilja uradno glasilo, ni krivda urednika-upravnika, ampak je krivda društvenih uradnikov, ki ga niso o takih izpembah obvestili.

Ako se član preseli, in želi prejemati glasilo na svoj novi naslov, naj to izpembem takoj sporoči uredništvu-upravnštvu, bodisi potom društvenega tajnika ali pa sam direktno. V vsakem primeru naj navede svoj stari in novi naslov; ako sporoča sam, naj navede tudi številko društva, h kateremu spada. Tu in tam se zakonca, ki sta člana JSKJ, zadovoljita z enim samim iztisom glasila tedensko. V takih primerih se včasih zgodi, da naslovnik umrje, in list se ustavi na poročilo tajnika ali poštne uprave. V takih slučajih naj bi društveni tajniki opozorili upravnik, da spremeni naslov na še živečega člana.

Vse izpembe naslovov naj bodo pisane razločno in pravilno, posebno številke ter imena ulic in poštne uradov. Upravnik večkrat dobi imena poštne uradov, ki jih ne more najti v "Postal Guide," kar znači, da takih poštne uradov ni, in na take naslove naslovljen list pošta vrne, in še kazen je treba plačati.

Društveni uradniki, ki želijo, da se razna društvena naznanila priobčijo v slovenščini in angleščini, lahko pošljejo taka poročila v enem ali drugem jeziku, pa se jim bo drage volje ustreglo. Urednik samo želi, da so taka poročila kolikor mogoče kratka.

Dopisniki so prošeni, da ne pošiljajo za priobčitev poročil o raznih srečanjih ali "raflanjih," kajti takih reči se ne sme priobčati. Federalne oziroma poštne oblasti smatrajo vsako srečanje za neke vrste loterijo in vseh vrst loterije so v Zedinjenih državah protipostavne.

Dalje so dopisniki prošeni, da ne pošiljajo Novi Dobi dopise, ki oglašajo prireditve drugih podpornih organizacij. Vsaka organizacija ima svoje glasilo, bodisi lastno ali najeto, in tam se naj take aktivnosti oglašajo. Izjema velja le za slučaje, kjer več društev v eni naselbini, med katerimi je tudi društvo JSKJ, napravi kakšno skupno prireditev, ali kjer si taka društva potom kake lokalne zveze pri posameznih prireditvah medsebojno pomagajo.

Dopisi naj bodo stvarni in brez osebnosti. O razmerah v drugih organizacijah se v našem glasilu ne more in ne sme razpravljati. Istotako ne spadajo v naše glasilo dopisi ali članki, ki bi se mogli smatrati za versko, protiversko ali politično propagando. Poročila, ki so splošno slovenskega ali slovaškega pomena, bodisi v gospodarskem ali kulturnem oziru pa so dobrodošla.

Društveni uradniki naj izvolijo upoštevati, da uredništvo Nove Dobe nima v zalogi in ne naroča nikakih tiskov

vin ali knjig za krajevna društva. Za take reči naj se obračajo na glavni urad v Ely, Minnesota.

Uredništvo večkrat dobiva vprašanje glede naturalizacije, to je, kako more inozemec postati državljani Zedinjenih držav. Obširne informacije glede tega nudi knjižica "How to Become a Citizen of the United States" (Kako postati državljani Zedinjenih držav), ki obsega 64 strani, in se dobi na naslovu: "Foreign Language Information Service, 222 Fourth Ave., New York, N. Y." Knjižica stane 25 centov in pisati se more ponjo tudi v slovenskem jeziku. Vsoto 25 centov naj se priloži v poštinih znamkah. Poudarjeno naj bo, da omenjenih knjižic nima v zalogi uredništvo Nove Dobe, ampak se dobe le na gori označenem naslovu.

K sklepu naj bo omenjeno, da urednik-upravnik iskreno želi po najboljši možnosti ustreči vsem društvom in vsem članom J. S. K. Jednote. Pri tem mora seveda upoštevati pravila, sklepe glavnega odbora, državne postave in poštne določbe. V splošnem se lahko reče, da so odnosi med uredništvom-upravnštvom na eni strani ter med društvom in članstvom na drugi strani prijateljski in bratski. In čim bolj se bomo med seboj razumeli, tem prijetnejši bodo ti odnosi, kar bo v zadovoljstvo vsem ter v čast in korist J. S. K. Jednote.

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje s 1. strani)

ob rojstvu naseli v nogah in se počasi dviga, dokler v njenih zrelih letih ne doseže glave. Tu dela zmedo med mislimi, zastropnja jezik in opleta z njim neprestano."

Ako cenjene čitateljice z vsebino bajke niso zadovoljne, naj se pritožijo pri Haile Selassiju ali pa pri Ligi narodov. Jaz si umijem roke in typewriter.

Pozimi, spomladi in v jeseni so na programu plesne veselice, surprise parties in banketi, v juniju pa se razcvetijo pikniki in se košatija vse do septembra, da nekatere že slana opari. Jaz imam piknike zelo rad, tako rad, da bi dal vse plesne veselice, surprise parties in bankete za en sam piknik. Rad jih imam s komarji, strupenim bršlinom, gosenicami, mravljinami in prodajalci raznih tikev vred.

Pikniki navadno cveto na takih prostorih, kjer je možno priti do njih po poti, po stezi ali pa kar skozi grmovje! Razume se, da vsled tega za večino piknikov ni nikake oficijelne vstopnine. Neoficijelna vstopnina pa se po zmožnosti, razpoloženju in želi plačuje pri bari ali pa pri prodajalcih tikev. To je jako demokratično. Istotako demokratično je na pikniku debatanje, predstavljanje, prepevanje itd. Vskaku je dalje na prosto voljo dano, da se suče na plesišču, da se tišči pri bari ali pri paviljonu, kjer cvilijo "hot dogs," da se izgubi v gošči ali pa da se zlekne po trati, kjer poslušata rast trave ter škratjanje murnov in kobilic, ali pa išče štiripresnih deteljc.

Naša društva na vzhodu, zapadu, severu in jugu me te čase vse križem vabijo na piknike, in če bi bilo po mojem, bi se udeležil vseh. Pa ni, tužna mi majka! Napoti so razdalje, finančne katanje in naš nerodni koledarski sistem, ki je kriv, da sta piknik in ponedeljek tako blizu skupaj.

Na pikniku vladajo enakost, bratstvo in neomejena svoboda. Tam se je mogoče na neženiran način pogovoriti o vsem, kar je človeku na sre. In srca so odprta kot cvetje sončnih rož.

Včasih mislim, da bi naše jednote morale imeti posebne uradnike, nekake poslance dobre volje, ki bi jih pošiljali na vse piknike, svojih krajevnih društev. Tak poslanec dobre volje bi moral imeti po sedem dni prostega časa na teden, čarobni lonc, v katerem ne bi nikdar zmanjkalo dolarjev, novej zelode, ki brez škode prebavi tudi kamenje, in za spremeljevalca angela preroka Habakuka, da bi ga za lase vlačil od enega piknika do drugega. Seveda naj nikdo ne misli, da s tem cirkam nase. Jaz nimam nobene omenjenih kvalifikacij, torej ne morem biti kandidat za ta urad.

Vsekakor, ako mi dobri bogovi ohranijo zdravje, imam do-

ber namen se odzvati vsaj nekaterim vabilom na piknike, seveda neoficijelno in kar po domače. Na svetu se mi ne zdi nič lepšega kot če se morem pomešati v družbo veselih in odkritosrčnih rojakov in sobratov. Če bi bil Brooklyn, N. Y., vsaj 500 milj bližje, bi se rad udeležil tudi piknika tamkajšnjega društva JSKJ, ki se bo vršil "Pri revnem Lazarju." Zanimalo bi me videti kakšen je tisti Lazar, posebno zato, ker mi je neka poredna rojakinja nedavno zabrausila, da sem Lazar. Sicer pa se mi zdi, da bom kak ponedeljek po kakem drugem pikniku, ko bom do ušes zakopan v pošto in ko mi bodo potne srage z obraza lizali vroči jeziki pasjih dni, res čudovito podoben revnemu Lazarju.

A. J. T.

DRUŠTVENE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

(Nadaljevanje s 1. strani)

Pozdrave iz Ljubljane pošilja uredništvu Božidar Jakac, slikar, ki se je svoječasno mudil v Ameriki, ter Clevelandčana Joseph Plevnik in hčerka Miss Alice Plevnik.

V Clevelandu, O., je za gošodbami umrl John Gorenčič, star 53 let, član društva št. 37 JSKJ. Poškodbe je dobil, ko ga je na prehodu čez cesto podrl motocikel nekega policista. Zapušča sedem otrok, ki so razen enega še vsi mladoletni; žena mu je umrla pred petimi leti. Rojen je bil v vasi Suhor pri Novem mestu in je bival v Ameriki 30 let.

Pri padcu z drevesa, katero je nameraval očistiti polomljenih vej, je rojak Anton Klopčič v Clevelandu dobil take poškodbe, da je kratko potem v bolnišnici umrl. Pokojnik je bil pred 60 leti rojen v Dobu pri Domžalah in je bival v Ameriki 30 let. Tu zapušča soprogo, tri sinove in dve hčeri.

Od avtomobila ubit je bil na cesti rojak Andrej Slokar, star 43 let, rojen pri Ajdovščini v Juljski Krajini. V Ameriki je bival 25 let. Tu zapušča soprogo, brata in tri pastorka.

Po partedenski bolezni je umrl znani clevelandski gostilničar John Kromar, star 65 let, doma iz Dolenje vasi pri Ribnici.

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

(Nadaljevanje s 1. strani)

ne delavske pogodbe in za plačane počitnice. Zadnja poročila javljajo, da so bile omenjene delavske zahteve priznane in da so se stavkujoči delavci vrnili na delo.

FRANCOSKI državni podtajnik De Tesson je izjavil, da po njegovem mnenju bo nova francoska vlada skušala urediti vprašanje franco-

skega vojnega dolga Zedinjenim državam. Francija naj bi plačala neko nominalno vsoto, nakar naj bi se smatral ves dolg za poravnat.

KOLONIZACIJA Etiopije po Evropcih je izključena. Tamkajšno podnebnje ni za Evropeca niti za Američana. Tako je izjavil J. A. Rogers, ameriški črnc, ki je kot časnikarski poročevalec za skupino ameriških listov zasledoval italijanske vojne operacije v Etiopiji. Da se Italija želi razširiti, se mu ne zdi čudno; da pa si je v to svrhu izbrala Etiopijo, je po njegovem mnenju smešno. Italijani ne bodo mogli kompetirati z domačim prebivalstvom ki se je nenavadnemu podnebnju prilagodilo tekom stoletij.

LIGA NARODOV je bila sklicana k zasedanju za 30. junija. Na programu bo etipska zadeva. Za bodoči razvoj dogodkov v Evropi bo to zasedanje Lige velikega pomena.

RUSKI PISATELJ Maksim Gorki je nevarno obolel za hripo. Sloveči pisatelj je star 68 let.

V BUKAREŠTI, Rumunija, so se te dni zbrali zastopniki Male entente, Českoslovaške, Jugoslavije in Rumunije, da se dogovore glede korakov v napeti situaciji, ki je nastala z nameravanim povratkom Habsburžanov na avstrijski prestol.

O HRANJENJU DENARJA

(Nadaljevanje s 1. strani)

ga svoj denar v banki, katere vloge štiti Federal Deposit Insurance Corporation. Omenjena korporacija je vladna ustanova in prav tako varna in dobra kakor je dober denar, ki ga izdaja vlada Zedinjenih držav.

V slučaju, da bi banka, katere vloge krije omenjena zavarovalnica, propadla ali ustavila poslovanje, bo Federal Deposit Insurance Corporation brez odloga izplačala vsako vlogo, ki ne presega pet tisoč dolarjev.

Uredništvu Nove Dobe je bilo od omenjene federalne korporacije iz Washingtona poslano pismo, vsebujoče gori omenjene podatke in priporočilo, da list s temi podatki sezna ni svoje čitatelje. Uredništvo smatra te podatke za zelo važne in našemu članstvu koristne ter jih z veseljem objavlja.

Ako bi bili v letu 1933 in pred tem imeli banke s tako zavarovalnico vlog, ne bi bili Američani, med njimi tisočeri naši varni rojaki, tako strahovito prizadeti zaradi propadlih in zmrazjenih bank. Seveda, po toči zvonitji je prepozno, kakor pravijo, toda drage izkušnje so nas naučile, da se je dobro proti "toči" bančnih polomij zavarovati, če je mogoče. In to nam je mogoče storiti zdaj, če nalagamo naš prihranjeni denar na banke, katerih varnost jamči Federal Deposit Insurance Corporation.

POMEN DRŽAVLJANSTVA

(Nadaljevanje s 1. strani)

su in izven dejave glasove, ki zahtevajo deportacijo nezaposlenih inozemcev, inozemcev na relifu in onih, ki zagovarjajo politična in socialna načela, ki se smatrajo za nevarna. Nekateri zakonski načrti sedaj pred kongresom gredo celo tako daleč, da predlagajo deportacijo vseh inozemcev sploh. Tak predlogi so tako očitno protivni pravičnosti in zdravemu razumu ter najboljšim interesom dežele, da malo kdo veruje, da se bodo vze-

Jugoslovanska Katoliška Jednota v Ameriki

ELY, MINNESOTA

GLAVNI ODBOR

a) Izvrševalni odtsek:

Predsednik: PAUL BARTEL, 225 N. Lewis Ave., Waukegan, Ill.
Prvi podpredsednik: MATT ANZELC, Box 12, Aurora, Minn.
Drugi podpredsednik: LOUIS M. KOLAR, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Tajnik: ANTON ZBAŠNIK, Ely, Minn.
Pomožna tajnica: BARBARA MATEŠA, Ely, Minn.
Blagajnik: LOUIS CHAMPA, Ely, Minn.
Rhovni zdravnik: DR. F. J. ARCH, 618 Chestnut St., Pittsburgh, Pa.
Urednik-upravnik glasila: ANTON J. TERBOVEC, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

b) Nadzorni odtsek:

Predsednik: JOHN KUMSE, 1735 E. 33rd St., Lorain, Ohio.
1. nadzornik: JANKO N. ROGELJ, 6401 Superior Ave., Cleveland, O.
2. nadzornik: JOHN BALKOVEC, 5400 Butler St., Pittsburgh, Pa.
3. nadzornik: FRANK E. VRANICAR, 1812 N. Center St., Joliet, Ill.
4. nadzornik: JOSEPH MANTEL, Ely, Minn.

GLAVNI POROTNI ODBOR:

Predsednik: ANTON OKOLISH, 1078 Liberty Ave., Barberton, O.
1. porotnik: JOHN SCHUTTE, 4751 Baldwin Ct., Denver, Colo.
2. porotnik: VALENTIN OREHEK, 70 Union Ave., Brooklyn, N. Y.
3. porotnica: ROSE SVETICH, Ely, Minn.
4. porotnik: JOHN ZIGMAN, Box 221, Strabane, Pa.

Jednotno uradno glasilo:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

ZDRUŽEVALNI ODBOR

Tajnik: JANKO N. ROGELJ, 6401 Superior Ave., Cleveland, Ohio.
1. odbornik: FRANK E. VRANICAR, 1812 N. Center St., Joliet, Ill.
2. odbornik: MATT ANZELC, Box 12, Aurora, Minn.

Vse stvari, tiskajo se urednih zadev, naj se pošiljajo na glavnega tajnika, denarne pošiljave pa na glavnega blagajnika. Vse pritožbe in pritožbe naj se pošiljajo na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov, prošnje za zvišanje zavarovalnine in bolnišnice spricvala naj se pošiljajo na izvrševalnega zdravnika.

Topil, društvena naznanila, oglas, naročnina nečlanov in izpembe naslovov naj se pošiljajo na naslov: Nova Doba, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Jugoslovanska Katoliška Jednota v Ameriki je najboljša jugoslovanska zavarovalnica v Zedinjenih državah in plačuje najliberalnejše podpore svojim članom. Jednota je zastopana skoro v vsaki večji slovenski naselbini v Ameriki, in kadar hoče postati njen član, naj se zgleda pri tajniku lokalnega društva ali pa naj piše na glavni urad. Novo društvo se lahko ustanovi z 3 člani, čelega plemenca neizbrisane se na njih vero, politično pripadnost ali narodnost. Jednota sprejema tudi otroke v starosti od dneva rojstva do 16. leta in ostanje laško v mladostnem obdobju do 18. leta. Pristopnina za oba oddelka je prosta.

Premoženje znaša nad \$2,000,000.00. Solventnost Jednote znaša 112.42%.

NAGRADE V GOTOVINI

ZA NOVOPRIDOBLJENE ČLANE ODRASLEGA IN MLADINSKEGA ODDELKA DAJE J. S. K. JEDNOTA NAGRADE V GOTOVINI.

Za vsakega novopridobljenega člana mladinskega oddelka predlagatelj deležen 50 centov nagrade.

Za novopridobljene člane odraslega oddelka pa so predlagatelj deležni sledečih nagrad:

za člana, ki se zavaruje za \$ 250.00 smrtnine, \$1.00 nagrada za člana, ki se zavaruje za \$ 500.00 smrtnine, \$1.50 nagrada za člana, ki se zavaruje za \$1000.00 smrtnine, \$3.00 nagrada za člana, ki se zavaruje za \$1500.00 smrtnine, \$3.50 nagrada za člana, ki se zavaruje za \$2000.00 smrtnine, \$4.00 nagrada

li resno v pretres.

Mi verujemo, da ameriške tradicije tolerance in pravičnosti bodo končno premagale. Ni nikakega razloga, zakaj bi se zakone spoštujoci inozemci bali možnosti deportacije. Vendar ni nikdar odveč, da se poudarja dejstvo, da dokler je kdo inozemec, ima njegovo stanje v sebi neke elemente negotovosti. On ne more biti nikoli siguren, kdaj se more kaj zgoditi, kar ga podvrže deportaciji.

Možnost deportacije je popolnoma odstranjena le tedaj, ko inozemec končno postane državljani Zdrženih držav. — FLIS.

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

(Nadaljevanje s 1. strani)

V Zupaniji pri Vinkovcih se je desetletna hčerka gostilničarja Mate Čiliča igrala na cesti pred domačo hišo, ki stoji precej na samem na koncu vasi. Privozil je mimo hiše voz s cigani, ki so zvalili deklico k vozu, jo zgrabili, ji z robcem zamašili usta, jo vrgli na dno voza in pognali konje. V divjem diru vozeči ciganski voz pa je med potjo srečal voz, na katerem je sedelo več kmetov. Ker se jim je zdelo čudno, zakaj neki cigani toliko gonijo konje, so obrnili in udarili za njimi, prepričani, da so cigani gotovo storili kako lopovščino in zato beže. Ko se je kmetijski voz približal ciganskemu že do kakih sto metrov, so cigani vrgli dekletce z voza in nato izginili v bližnjem gozdu, odkoder so proti svojim preganjalcem oddali nekaj strelav, ki pa niso zadeli. Kmetje so rešeno dekletce vrnili staršem.

Podoben primer se je pripetil v Dvorištu v kruševskem okrožju. Tu so cigani pograbili na cesti vnučka kmetškega avtomobila.

DAVEK NA GASOLIN

Avtomobilisti v Zedinjenih državah plačajo letno \$300.00 gasolinskega davka od vsakega avtomobila.

New Era

ENGLISH SECTION OF
Official Organ
of the
South Slavonic Catholic Union.

Nova Doba

AMPLIFYING THE VOICE OF THE ENGLISH SPEAKING MEMBERS

CURRENT THOUGHT

Our Juveniles

Included in this week's issue of Nova Doba is the regular monthly juvenile section.

Once every month our juvenile members are given the opportunity to express themselves in print. And what a variety of stories they do write. Experiences in school, at home, at work; at the lodge meeting; character study, while some even make the art of poetry.

In some of the past issues of the juvenile section every column of the page devoted to "Contributions from our Junior Members" was filled with articles submitted by the boys and girls. Again, this page was found wanting with scarcely enough contributions to fill two columns.

The object of the juvenile section is to create and maintain interest among the junior members in the work of our Union, and to instill in the young minds a feeling that they are part of the Union's picture of fraternalism.

As much as only a few lodges have organized juvenile clubs, boys and girls are in a position to do something for themselves, about the only means of contact with the SSCU left to the vast majority of juvenile members is to attend the meeting of their lodge, and, if they are so inclined, to write for the juvenile section of Nova Doba.

Unless special programs of entertainment at lodge meetings are prepared for the younger set, the regular monthly proceedings will bore them, especially if the discussions are held in a room, where very little of what is said can be understood.

Let it be important—very important—that we instill in the young mind the principles underlying our fraternal organization, so that it shall grow with them as they mature.

The ideal arrangement is to encourage the junior members to organize their own club, an auxiliary of the local SSCU unit. However, until the time arrives when the local branch is in a position to organize a subsidiary juvenile club, the seniors should encourage their boys and girls to make use of the opportunities at hand. One of these is the juvenile section of the Nova Doba, where feature stories are written especially for the growing minds. Another is to encourage the writing of articles for the junior section.

June is the second month of this year when assessments for juvenile members have been suspended, as decided by the Supreme Board at its last January session.

While this arrangement supposedly does not have much bearing on the juvenile members, since their parents usually provide the means, the fact that our SSCU can afford to discontinue with collection of two months of assessments can be impressed on the young mind.

When the delegates meet in Cleveland next September to attend the SSCU's 15th quadrennial convention, let us hope that they will consider the possibilities of staging a second national SSCU juvenile convention.

The first one, held in Ely, Minnesota, during August, 1935 (incidentally, the first to be held by any Yugoslav fraternal), was mainly paid for itself in the number of new juvenile members gained, without taking into consideration the publicity accorded to the SSCU branches located in various cities and towns.

A repetition of the juvenile convention idea is worth considering. It certainly meets favor with the juvenile members.

Ladies of SSCU

Chicago, Ill.—The Ladies of the SSCU met at the home of Mrs. J. J. Jevitz Jr. on Thursday, June 28. Since the time for the regular roasts and outings has passed, plans were made for an all-day outing to be held at Troy Forest Preserves. This is to be held for the club members and their friends. The girls are to meet at the clubroom, not later than 10 o'clock, at which time the cars will leave. We can give all who plan to attend our assurance that a most enjoyable time will be had by all.

There's a bit of news that we shall interest many of our members. Miss Julia Adamich, who has been confined to her home for the last two months, is slowly recovering and now has permission to sit up for a half hour each day. She is recuperating slowly but surely, and has us understand that we'll be able to enjoy her presence again. She is hoping to be able to attend the outing, and we greatly desire to have her with us.

By the way, girls, are you being loyal to Jule? You know that the minutes she spends in bed seem like hours and she surely would appreciate a visit. Won't you please be loyal?

After the business session refreshments were served at a gaily decorated table. A large bouquet of irises and peonies centered the table, with white napkins at each side. Pink and white place cards added greatly to the color scheme of pink and white.

After refreshments were served, games were played, with prizes being awarded the Misses Frances and Lucille Kosicek.

The next meeting is to be held on June 23 at the clubroom and the hostess shall be Miss Cele Jevitz.

Lucille Kosicek,
No. 66, SSCU.

Refused at Destination

"Sorry to hear your engagement is broken off, old man."
"I'll get over it. But the worst blow was when she returned my ring marked 'Glass—handle with care.'"

Welcome! Welcome!

Claridge, Pa.—Everybody's welcome to the picnic to be held by St. Michael's Lodge, No. 40, SSCU, at the Slovene National Home on Saturday, June 13. The lodge will be celebrating its 33d anniversary. Old folks as well as young are sure to have a good time as our program is so arranged to take care of this.

The George Washington Lodge of Cleveland is sending 20 of its members (boys and girls) to Claridge, some of whom will play a game of ball with St. Michael's team. The game is to get under way at 3 o'clock. Last year the St. Michaels played a team combined of George Washington and Betsy Ross lodges at Cleveland and lost. This year we are out for revenge, and hope to turn the tables by defeating the Cleveland team out here. After the game the visitors will be taken in groups to different homes where they will be taken care of.

A dance will get under way in the evening, with the music furnished by Frank and Joe, two accordionists. These two lads have won many admirers by playing over the radio. Refreshments, etc., will be served at the picnic grounds in the afternoon and evening. We will be expecting visitors from the surrounding towns to pay us a visit, especially Export and Center. We are also expecting one of our own members to be present (Johanny Regina). Don't forget the date; it's Saturday, June 13.

This year our boys have decided to play baseball and find it is rather difficult to get used to the hard ball after three years of mushball. Manager Joe Beltz says his team will be rounded up in a short time. Captain Jim "Nigger" Stepnick is proving to be a valuable man, holding down the shortstop job and taking his turn at pitching. Keep up the spirit, boys, you will soon be rewarded with a fair team. Old Daddie will always be right with you. Bye-bye.

William "Pap" Schmuick,
Athl. Supvr., No. 40, SSCU.

Arrowheads Attention!

Ely, Minn.—All members of Arrowhead Lodge, No. 184, SSCU, are requested to attend the next regular meeting, which is scheduled for June 18, at 7:30 p. m., at the National Home.

The importance of this meeting is stressed due to the fact that the election of a delegate to the coming 15th regular convention at Cleveland, O., will be held. Each and every member should attend and vote for the candidate most worthy of the position of delegate. Lunch and beer will be served after the meeting. Novelty prizes will be awarded. Music will be furnished by the ever-popular accordionist, Frankie Kromar. Admission to all this entertainment will be 15 cents for the ladies and 25 cents for the men. Bring along your friends.

Joseph Pishler, Rec. Sec'y.

She Didn't Know

"Waitress, what's wrong with these eggs?"
"I don't know. I only laid the table."

BRIEFS

When George Washington Lodge, No. 180, SSCU, softball team of Cleveland, O., travels to Claridge, Pa., to play a match game with St. Michaels, No. 40, SSCU, on Saturday, June 13, it shall be the first time in our Union's annals that a Buckeye SSCU lodge softball team crossed the state line into the Keystone State. The softball game will be played at 3 p. m., and will form part of the festivities prepared by Lodge No. 40 in observing its 33d anniversary, which include a picnic during the day and a dance in the evening in the Claridge Slovene National Home. Over twenty Clevelanders plan to make the trip.

Center Ramblers Lodge, No. 221, and the senior branch, No. 33, both SSCU units of Center, Pa., will combine their efforts in presenting a joint picnic on July 4 at Center Beach.

The 1936 Republican national convention, now in session in Cleveland, opened its first session Tuesday morning, June 9, in the city's public auditorium. Delegates and alternates, as well as thousands of visitors, poured into the city for several days preceding the first session.

Betsy Ross Lodge, No. 186, SSCU, joined the Cleveland Interlodge Softball League. The following Yugoslav fraternalists have representatives in the circuit: SSCU, SNPJ, KSKJ, SDZ and CFU and independent club Orels. The first official game of the season will get under way on June 15. All games will be played at Gordon Park on Monday, Wednesday and Friday of each week.

Mountaineers baseball club of Lodge No. 106, SSCU, of Davis, W. Va., will hold a dance June 19. Proceeds of the dance will be used toward defraying the team's transportation expenses. Any team that wants to book games with the Mountaineers should get in touch with Stanley Ujic, assistant manager, Box 486, Davis, W. Va.

Annual SSCU Field Day sponsored by Lodges Nos. 89 and 222, SSCU, of Gowanda, N. Y., will be held on July 11 and 12. Many out-of-town visitors are anticipated.

John Perko Honored

Ely, Minn.—When high school graduation exercises took place at the Washington School auditorium May 28, a popular, likable Gopher member, John Perko, was honored by the American Legion, being presented with a medal, denoting high rank in scholarship and athletics. John was a swell football and basketball player, besides being an intelligent student, getting a 90 average in four years!

Byrd Brownell made the presentation, and he gave a fitting talk, throwing some pretty well-aimed bouquets in Johnny's neck! Congrats, Johnny, from the entire Gopher lodge and for all SSCU'ers.

Stanley Pechaver,
No. 2, SSCU.

Annual SSCU Field Day

Kings Park, N. Y.—One of the outstanding events in SSCU circles of the East is the annual SSCU Field Day held in Gowanda, N. Y., sponsored by the St. Joseph's and Pathfinders lodges, Nos. 89 and 222, respectively. Reports indicate that plans are already under way for a bigger and better field day, which this year will take place on the evening of Saturday, July 11, and all day Sunday, July 12.

The first affair was held more or less as an experiment to see how the English-conducted lodge could co-operate with the senior Slovene lodge in putting across a successful get-together. This was so successful that it has become an annual affair. Each year, however, more effort has been made to enlarge the program, and we believe that this year's affair in Gowanda will be the best ever.

Cleveland SSCU members made arrangements for an excursion train to make the 170-mile trip to Gowanda last year and 45 were among the out-of-towners who enjoyed meeting new friends and taking part in the various races, etc. Nova Doba articles reveal that Pennsylvania will send a similar group from Pittsburgh, Center, Claridge and other places. We hope for a return visit of the Cleveland group, also as we were sorry to see them leave Gowanda last year as they were such a happy-go-lucky crowd. The Pathfinders extend with the St. Joseph's Lodge a most hearty welcome to all SSCU members and friends to attend this year's annual classic.

Two Supreme Board members, Anton Terbovec and Louis M. Kolar, were also among the Cleveland delegation last year and we hope that they can find time to attend again. Mr. Terbovec won a cat at bingo last year, and one of the reasons I moved out of Gowanda was that there were getting to be too many kittens. We hope that Mr. Terbovec doesn't win an elephant or something larger this year. Louis Kolar, being SSCU athletic commissioner, led his Cleveland group in a rousing one-sided victory over the Pathfinders in what was supposed to be a softball game. It even had a one-sided umpire, Vida Kumse of Lorain, O., and we expect to be all set for her this year by getting some good-looking fellows on our side, too.

That jovial Louis Andolsek, I hear, is in charge of accommodations of rooms, etc., for out-of-town guests, and I hope they let him know in advance to lessen his work. If you address him at Beech St., Gowanda, the postman will present him with the good news of your coming and he will do the rest. He is also chairman of the Field Day, and if you only met him, it would be a worthy trip, as Louis is the president and the spark plug of the Pathfinders. I expect to make the trip from Long Island, and am looking forward to meeting new friends as well as seeing again all my pals in Gowanda.

To the members of St. Joseph's Lodge I would like to urge each one to attend their next meeting on Sunday, June 21. Remember that your lodge

(Continued on Page 6)

Electrons

Sparks 'n' Flashes

Cheswick, Pa.—Following months of preparations and waiting, Decoration Day, day of Electrons commemoration of their birth, has come and gone, successfully climaxed, socially as well as financially; despite the adverse intentions of the bad-luck Lady who thrust herself into our laps, unwelcomed. So piercing was her sting that the anniversary committee was on the verge of postponing the affair as late as a week prior to the scheduled date. A last minute telegram to the Nova Doba, declaring our postponement, was held up upon the request of our regular patrons, and the committee proceeded with their last minute preparations.

Despite the unusually cool afternoon weather, and the cool evening breeze, several hundred members and friends assembled on the Oak Hills Floor to pay tribute to the organization of the Electrons, unit No. 228, of the South Slavonic Catholic Union. "Dancing in the Moonlight," (thanks (?) to the leases of the Gardens for his failure to complete renovations) the crowd did enjoy themselves as evidenced from general appearance and the many reports. The orchestra, Moonlight Serenaders, making their first appearance here, was well received as "Boots" Graham the tiny Toe and Tap Dancer, who is making fame in the country clubs and Pittsburgh theatres.

Visitors—Thank You

To the many visitors, at present, we can only say thank you for your assistance in making our affair a success. But, at your next affair, the Electrons will be counted among those present. In the few spare moments that the writer had he evidenced among those present: the Pittsburghers, Center Ramblers, Strabane Pioneers (SNPJ), Harmarville Ramblers (SNPJ), all of the English-speaking group, and of the Slovene section, the local seniors from whom our unit emerged. To all these we repeat, we appreciate your co-operation. From all indications our next meeting place shall be the Pittsburghers Picnic at the Etna Picnic Grove, Sunday, June 21st. We'll be a-seein' ya!

Winners

The Door prize was awarded to Mrs. Tony Progar of the Strabane Pioneers. The beautiful and delicious cake presented for the cake walk went to Nick Trempus and his partner of Springdale, whose name the writer does not recall. Nick will be remembered as a member of the Bachelors club, which club is slowly but surely dwindling. The \$15.00 cash award went to Mrs. Tony Bole of the local Seniors of the SSCU. Upon being awarded the prize, Mrs. Bole became so excited that she was speechless for the moment. But who wouldn't, as someone in the crowd remarked. She then proved the fraternalist of the evening, to every one's astonishment and surprise, by the sudden decision to buy \$10 worth of refreshment tickets and treating all in the place. We really mean it when we say she has shown her colors to all in being a fraternalist. Another prize winner as a fraternalist, one we can't forget, is "Chuck" Siffarr of the Center Ramblers. Noticing the Electrons with their hands full, Chuck volunteered to step in and "dish" out the beer. And a most faithful worker he proved to be. A million thanks to you Chuck, and we shall not forget it.

Meeting

Electrons, take note that this eve, Thursday June 11th is our meeting date. At our last regular assemblage a motion making it mandatory that all members be present was passed. The regular attendants were present, and absentees were among those who haven't attend for many months; hence the fine that has been placed in the minutes at the first of the year will be applied to this meeting date. Therefore, those not present at our June meeting, without sufficient cause, will be fined 25 cents, this amount to be paid to our treasury. It isn't the fine that we are working forward to, but a more perfect attendance. Among the other business to be despatched with is the election of our nominee for the delegate to the society's Convention in September. So make it your duty to be present.

J. F. Progar, Sec'y., No. 228, SSCU.

Betsy Ross Activities

Cleveland, O.—All members of Betsy Ross Lodge, No. 186, SSCU, are urgently requested to attend the regular monthly meeting to be held on Thursday evening, June 11, at the Slovene Workingmen's Home, Waterloo Rd.

This meeting is of vital importance to all of you members, as the nomination of delegate to the 15th SSCU convention will take place. Therefore, it will be up to every member of the lodge to make it his business to attend this meeting and elect your representative to the convention. Due to the fact that our lodge is merged with the Colliwood Boosters Lodge in selecting the delegate to the convention, nominations will be held first and then a special meeting will be held jointly to elect the delegate and the alternate to represent both lodges

at the convention. The meeting on Thursday will begin promptly at 7:30 p. m. With the outdoor activities already in full swing for the season, the Betsy Ross Lodge has been very active organizing an indoor team. A few practice sessions were already held and this year the Betsy Ross team has entered the Interlodge League, with the league opening up officially on June 15. All games will be played at the Gordon Park diamonds on Wednesday and Friday evenings, and all games will get under way at 6:30 o'clock. On Friday evening, June 12, the Betsy Ross and the St. Josephs of KSKJ will have a practice game at Gordon Park. All members of the team are requested to be on the grounds at 6 o'clock.

John P. Lunka, Sec'y.

Anniversaries and June Brides

By Little Stan

Ely, Minn.—Springtime! A warm sun is sending its gleaming rays upon people throughout the world. In the evening, a full moon envelops the world, and places that "Will you?" and "I Do," in romance.

Little Stan, casually observing all these things, is seated in his little chair, with a ceegar in his mouth. He is preparing to write a full account of things as they happened within the past two weeks.

SSCU'ers can come in for their share, as the spell of the June moon struck several, and resulted in the ringing and clamoring of wedding bells.

But before he goes on to tell you of the latest in weddings, Little Stan feels it fitting and proper to start with the fiftieth anniversary celebration at which Mr. and Mrs. John Shega Sr., were honored recently. It was a grand affair, with visitors numbering approximately 200, several from Willard, Abbotsford, Wisconsin; and Range towns. Mr. and Mrs. Shega are pioneers in this city, and are enrolled in St. Barbara lodge, No. 200, SSCU of Ely.

After passing through fitting ceremonies, the couple was feted at a breakfast served by Mrs. Frances Moravitz at Hotel Ely; dinner at Mrs. Mary Russ'; and the grand reception party at Mrs. Anton Klun's. All three ladies are daughters of the couple. Mrs. Fred Frederickson, another daughter, figured prominently in the proceedings.

That evening a fine program was presented. Marge and Amelia Shega, granddaughters, rendered a number; Miss Mary Hutar led in group singing; Robert Donald Frederickson presented the honor gift; and the following speakers gave short talks; namely, John Otrin, Frank Jerich, Joseph Peshel, Joseph Spreitzer, Louis Champa, Supreme treasurer of our Union; John Skraba, all of Ely, and Mr. Ludwig Perushek of Willard, Wisconsin.

Little Stan was not present during the program, but arrived later, being extremely busy with the week's news. But at any rate, he came just in time to take part in the festivities which followed. Eats! Babay! chicken, potica etc. Music was played by Frankie Kromar, as everybody danced. Anton Klun had the beer kegs tapped, and the party was in full swing!

Frankie Kromar entertained the large crowd with swell music, which included Polkas, Valceks, Pok-Sotis, and everything else one can squeeze out of an accordion. Frank Marolt was right there with him, stringin' on his guitar.

Little Stan was tickled to meet Miss Angeline and Pauline Perushek from Willard, and to all of his friends in Willard, Little Stan says, Hello, again! The gals were accompanied by Dad Perushek, and Freddy. Two other visitors from Wisconsin were Mrs. Frank Francel and Miss Sally Ocha. Visitors from Range towns included, Mrs. Frank Oberstar and daughter from Eveleth; Mrs. Ann Kushlan and Anthony Samson, Gilbert.

At intervals, a group would get-together and sing, vibrating the building with beautiful re-echoes of popular Slovene numbers. Mr. and Mrs. Shega also danced. Dancing with their daughters, grandchildren, and friends. It was grand, and young Little Stan . . . taking it all in felt the proverbial lump of pleasure in his throat. Just think of it, three generations, all well and happy. . .!

The Saturday before that, however, another wedding anniversary was commemorated. This time it was the Silver Wed-

ding anniversary, honoring Mr. and Mrs. John Glavan of Pioneer Location, who are members of Slovene lodge, Ely. Refreshments were served, and a swell band, featuring Peppy Louis Kotzian, who is always getting a big share of the dancing engagements, Jake Butala of McKinley-Gilbert; J. Laurich, Eveleth, and the Vidmar boys from Mt. Iron. Music, say the hall just shock itself with the echoes. People danced, delicious refreshments were served, and as usual, everybody enjoyed themselves. Little Stan was sitting near the band, and certainly admired the piano key tickling by the veteran, Jake Butala. Peppy Louis comes in to share the spotlight several times, as the crowd just couldn't stop their feet from hopping around and around. Hostesses for the occasion were, Mrs. Mark Slogar, Mrs. John Chernivetz, Mrs. John Glavan of Lawrence street, and Mrs. Joseph Scufca. After 25 years, Mr. Glavan feels okay, and he boasts a family which includes besides his inimitable wife, two sons, Frankie and Johnnie, two daughters, Angela and Mrs. Mike Toljan, and a grand-child, Betty Ann.

And now coming to the recent weddings. Little Stan will not report the doings in detail, as it would take pages and pages. But anyway, last Monday, Alice Kovall was married to Jerry Blackwood; Tuesday, Joseph L. Pucel and Miss Mary Gnidca said, "I do." Thursday . . . Johnny Gotenik, a member of the Gopher duckpin champ team, and Miss Ann Shober, another Gopher, walked the aisle! Saturday, Miss Mary Volk and Ire Stapleton said yes. And that isn't all. Danny Cupid whispered to Little Stan, telling him that several more are in prospect for this month.

And now for some short slants. Very important is the month of June, not only for weddings, but for lodge meetings. Your lodges will all be electing delegates to the National Convention. Very important and you must make it a point to be present.

And with a smile playing fully all over his face, Little Stan will let you in on a secret. People have, from time to time . . . told Little Stan that he was getting extraordinarily plump! Looking at the mirror one day, Little Stan felt that possibly this was true! So—in order to offset the difference, he is seriously thinking of growing a mustachio!—a Clark Gable one—if possible . . . and, with that Little Stan will leave you, to see you; perhaps when the mustachio is in full bloom! Little Stan almost forgot to tell you about Lee Brown—I mean, Pauline Erjavac of Pueblo, Colorado. A couple of weeks ago, Miss Erjavac, who was a delegate to the Juvenile convention here last August, sent Little Stan a graduation announcement. She graduated from Pueblo high! Congratulations Pauline.

Stanley Pechaver, No. 2, SSCU.

Idaho Potato Yield High

White potatoes in many sections of the country are referred to as "Idaho" because that state has become widely known for its fine tuber crops. Its soil is so well suited to the potato that the average yield is around 250 bushels per acre—equaled only by Maine—as compared with the average of 110 for the United States. Idaho potatoes are specially good for baking.

More than 160,000 divorces are granted in the United States annually.

New York City in Limelight

New York, N. Y.—With so many people making up this large city, I know that there must be a large number who are looking forward for an opportunity to have a good time. On Saturday night, June 13, at the American Slovene Auditorium, 253 Irving St., Brooklyn, there is to be a dance sponsored by the new directors elected to manage the affairs of this organization. Everyone should turn out to show them that they are behind them.

I recently had the good fortune to listen to Jerry and his Starlight Orchestra, and can highly recommend him to all dance lovers, young and old. He will bring his feature band to the above auditorium on that occasion, and so the hall should be packed. Admission is only 25 cents, a very nominal charge to dance to, or even hear this musical organization with Jerry tickling the ivories. Accordions will also be on hand for all those wishing to dance polkas. Bring the whole gang with you, even ma, pa, sister, brother, baby, and the girl or boy friend. Let's put New York City on the map by attending this dance. Remember the date—June 13.

Ernie Palcic, No. 222, SSCU.

Picnic on July 4

Turtle Creek, Pa.—The warm days are here again, and with them come the picnics. Center Ramblers Lodge, No. 221, and the senior branch, No. 33, both SSCU, will hold a joint picnic on July 4, at Center Beach, Center, Pa. Refreshments of all kinds will be available. Dancing to the best music in town will be provided at the open-air dance hall. Lodges from Pittsburgh, Cheswick, Claridge, White Valley and other surrounding towns are cordially invited to attend our festivities. I would also like to see the girls from Gowanda at our picnic. More details of the picnic will appear in subsequent issues.

Paul J. Oblock, Chairman.

Export Majestics

Export, Pa.—Some members of our publicity committee promised to write articles for the Nova Doba, but somehow it seems that they got lost in the mails; at least that's my guess.

Members of Export Majestics Lodge, No. 218, SSCU, are requested to be present at our next meeting which will be held June 18, starting at 7:30 p. m. The meeting will be held at my residence. It is very important that all members be present, for among other business we shall elect a candidate for delegate.

Only eight members were present at the last meeting. Let's try and make it a 100 per cent attendance on June 18.

Our baseball team is going at full speed, for so far this season Majestics have won five out of six games played. Only two were played on the home grounds, and four on the road. Our team has improved considerably since last year, and we are out to battle any tough opponents that cross our paths.

If any ball clubs wish to book games with Majestics, they are requested to get in touch with our athletic supervisor, Theo. Kukich, Box 42, Export, Pa., or his assistant, Charles Rebich, Box 738, Export, Pa. We play hardball only.

B. J. Marcello, Sec'y.

Mexico has one general to every 123 soldiers in her army.

Cleveland SSCU Bowling League Report

Cleveland, O.—Although the 29th annual city tournament, held at Linsz Alleys, was concluded on May 20, the fact that the Cleveland SSCU Bowling League was represented with two teams is worthy of mention.

The object of the local SSCU circuit in entering teams "A" and "B" was two-fold: To compete with teams throughout the city, and to have the SSCU represented.

Perhaps the members of the two teams feel a bit sheepish of the results attained in actual scores. However, they were successful in bringing to the attention of some of the leading bowling teams the name of our SSCU.

Members of the Cleveland SSCU Bowling League had the pleasure and opportunity of being able to co-operate with the teams in making possible the entry in the city tournament, which was conducted under the direction of the Cleveland Bowling Association.

We hope to make a better team showing in the 1937 tournament.

In the singles events, A. Jelercic placed sixth, rolling a total of 607 pins, which together with a handicap of 71 sticks for the three games gave him a combined total of 678. This placed him in tie with Joe Bodis, well-known prize money match bowler of Cleveland. "Patsy" Krall also placed in the singles with a combined total of 669.

And to add to the silver lining, two of our doubles entry also placed in the prize money. G. Kovitch and F. Droblich collected 1180, while A. Jelercic and F. Sluga came through with a nice 1192.

A few highlights on the SSCU Bowling League. The three English-conducted lodges of Cleveland, namely, Betsy Ross, George Washington and Collinwood Boosters, formulated the eight teams which were named after the Union's English-conducted lodges.

The SSCU circuit, a member of the American Bowling Congress, rolled four rounds, or 28 weeks (Sundays), concluding its season on March 29, 1936. Prize money totaling \$211.50 was distributed at the league's party held April 25, 1936.

Officials of the league are looking forward to a large entry of SSCU members for the 1936-37 season. Perhaps your bowling does not compete with that of the select circles; nevertheless, when the next season opens, come around, for you have just as much a chance as the next fellow. The league employs a system of handicaps for each team, in order to equalize the strength of the quintets.

In behalf of the league's officers and bowlers, I wish to thank Bro. Louis M. Kolar, English editor of Nova Doba, and Mr. Dan Zurcovan, proprietor of the Superior-E. 118th St. Alleys, for their co-operation during the last season.

Frank Jaklich, Sec'y, Cleve. SSCU Bowling League.

Attention, Gophers!

Ely, Minn.—Joint lodge meeting with our senior lodge will be held Sunday evening, beginning at 7 o'clock. Everybody MUST be there, as election of delegates to the Cleveland SSCU convention will take place. And after everything is over, entertainment in the form of refreshments and beer will take place. Perhaps we shall even scare up an orchestra. But there is no charge. Be there!

Stanley Pechaver, Lodge No. 2, SSCU.

G. W.'s Trip to Claridge

Cleveland, O.—All members of George Washington Lodge, No. 180, SSCU, are requested to attend the regular monthly meeting on Friday, June 12, at the Slovene National Home. Several important items must be taken care of, and for that reason meeting will begin promptly at 8 p. m.

There is the election of a delegate to the SSCU convention; the trip to Claridge to attend Lodge No. 40, SSCU, 33d anniversary picnic; the softball team and its prospects for the summer, and other details.

Softball players will meet at Gordon Park, Diamond No. 7, Thursday evening, June 11, at 6 o'clock for baseball practice. Final arrangements, such as transportation of individual members, will be taken up at the meeting on Friday evening.

Clevelanders planning to visit Claridge, Pa., on June 13, may follow these directions: After arriving in Pittsburgh, look for Routes 20 or 30.

Route 22, over Westinghouse Bridge, leads into Irwin; turn left at first red light, and after coming down long hill ask for Manor-Harrison City and Claridge.

Route 30 leads into Export, which is about seven miles from Claridge.

Route 22 is the closest route. John F. Kardell, Pres.

Lodge No. 1

Ely, Minn.—All members of SS. Cyril and Methodius Lodge, No. 1, SSCU, are requested to attend the next meeting which will be held Saturday, June 20, starting at 7:30 p. m., in the Slovene National Home.

At the last meeting it was decided to postpone our regular meeting scheduled for Sunday, June 14, since it was believed that more members can attend the Saturday evening meeting set for June 20.

Election of delegates will take place at this meeting, besides the regular order of business. Our lodge will send two delegates to the coming convention. Who will go depends upon the choice of the majority who will be present at the meeting. So don't fail to attend and vote for the ones who you feel will best represent you at the convention. Decisions of the convention, including changes in the by-laws, are in force during the next four years. If you are one of the group who fails to attend regularly, be sure to be present at this meeting.

Refreshments will follow the adjournment. Let's all be on hand and meet new acquaintances as well as renewing old ones. At the last meeting 10 out of 341 members attended. Fortune smiled on John Kramar, who was awarded an attendance prize of \$1.50. John was all smiles.

Frank Tomsich Jr., Sec'y.

Center Ramblers

Center, Pa.—Members of Lodge No. 221, SSCU, are hereby requested to attend our regular meeting June 14, at 2 p. m. E. S. T. At this meeting will be elected a delegate to the 15th regular convention. It is important that the members select one who will work at the convention and not just go for a good time.

On July 4 the Ramblers and seniors of Lodge No. 33, SSCU, will hold a combined picnic at Center Beach. Committees in charge are busy making preparations for this affair. Those who are out looking for a good time just come to Center and join the happy crowd.

Josephine Oblock, Sec'y.

Blood and Battle Field

A World War Chronicle

BY IVAN MATIČIČ

From the Slovene by

VALENTINE OREHEK

(Continued from last issue) Our strongest unit of artillery is comprised of some forty venerable guns that could serve themselves and others best on the first convenient junk heap. Above Devetake two 30.5 mortars have been firing right along. Now suddenly they go to pieces; and not without cause, for they have grossly exceeded their allotted count.

The Ljubljana 7.7 battery has been a demoralizing force against the enemy, and as a result the Italians have offered a reward of five thousand liras to the man who will betray its position. Documents to this effect have been found on an Italian pilot shot down by our anti-aircraft guns.

It is estimated that for every one of

our battalions the enemy has a full active division; that for every one of our antiquated cannons it has ten to fifteen modern guns. There is no question-but that we are extremely out-matched. We take turns to watch for the arrival of the Third Corps which is supposedly scheduled on its way from Galicia to aid us. Day after day our growing murmurs are quelled and our fears quieted by promises that never materialize—just as the anti-dipoted troops never do. Besides we do not wait long enough for this to happen, even if it would, for in a twinkling we are whisked away to another sector. At this time we are so bad a way that would the Italians but know it, they could carry everything before them clear to Trieste. In fact this was already possible during the first months of their entrance into the war.

The second offensive begins in July and it proves much more severe than the first. The enemy breaks through above Zdravčevina and eats its way into the Dobersdob. St. Michael is the point upon which its fiercest attacks are concentrated.

"To your feet!" is the burden of the last through!" is the burden of the last spreading alarm. We defile quickly between two salient spurs above Mar-tinčič, attain the Kras and pass through Nova Vas into a thick forest where we stop for a breathing spell. At midnight we are driven to our feet and hustled over Devetake. We are meanwhile instructed particularly against taking prisoners of men belonging to the Senegalese contingents. These we are commanded to kill outright and without exception.

Below us the howling and shrieking swells into a cacophony of hell, through the plain blankets over which a gray mist that rolls in billowy upheavals over and into yawning crevasses.

"Back to the rescue!" It is hard to face certain death and the thought is not conducive to cheerfulness. The strain we have labored under shows in our haggard faces. We are way-worn and leg-weary, and we desire nothing more than to rest every step. The sun sinks as we see our positions behind St. Martin's. We can hardly recognize this mountain, which has it altered in the lapse of a few days—everywhere nothing but ruins. From a lone dugout a handful of men emerge and come forward to meet us.

(TO BE CONTINUED)

ANNUAL FIELD DAY

(Continued from page 5)

is paired with someone else in the selection of your delegate to the SSCU convention only by your attendance at the meeting on Gowanda hope to send two delegates, as the Pathfinders are large enough to send one too. Make it your duty to be at that meeting. If everyone stays home at the June and July meetings, you can be sure that the St. Joseph's Lodge will not have a representative at that convention.

To the members of the Pathfinders' baseball team, my congratulations on your playing this year. I take quite an interest in following the week's accounts of your victories. A begins to look like you just can't hold the boys down. All the rest of the SSCU members really behind such a team? Be sure that you encourage your bit to the encouraging sideline cheers each Sunday. I know that everyone would like to be introduced to the team through the Nova Doba. How about it, Tommy?

I also hear that "me brudder" Tony has gotten himself a June bride, or will have soon. To his choice, Josephine Penko, I could say that he is swell and I wish you both all the happiness in the world. I was glad to read of the stork's visit to my friends, Rudy and Peppy Klancner. Here's hoping that the new addition becomes a Pathfinder.

Received a card from Joe Joey, Francis Zelnik and Marjorie Zakaitys from Detroit, Michigan where they reported a very good time. It just goes to prove that the Pathfinders are a group of wanderers out for a good time.

Ernie Palcic, No. 222, SSCU.

Lodge No. 61

Reading, Pa.—All members of Lodge No. 61, SSCU, are hereby notified that the secretary does not have the right to pay members' assessments out of the lodge treasury, if the members do not meet their obligations.

If a member cannot pay his assessments on time, he should do so a few days later. At least he should notify the secretary to that effect so proper steps may be taken.

Elections of delegates to the 15th SSCU regular convention take place during the months of June and July. Our lodge is entitled to one delegate and members should attend in full numbers the next meeting which will be held Saturday, June 13, at the same place and time, where among other lodge business will be included the election of our delegate.

Members do not concern themselves enough about the lodge meetings. Many times so few attended that there was a probability of passing up a meeting. Moreover, the same members are always present, and I hope to see a larger attendance at the coming meeting, which will be the most important one in four years. John Pezdirc Sr., Rec. Sec'y.

Cardinal Highlights

Struthers, O.—Due to the illness of Bro. Frank Mazel, Cardinals Lodge found it necessary to elect a new secretary. The writer was elected to that post.

At this time I wish to say that I shall do my best to keep things in order, and am asking the co-operation of all members to pay their assessments on or before the 25th of each month. Suspension is the only alternative. No assessments will be paid personally by the secretary.

In behalf of the Cardinals, I wish Bro. Frank Maizel a speedy recovery. We hope to see him present at our picnic on July 26.

Please pay your assessments at my home on 26 Prospect St., Struthers, O.

Edward T. Glavic, Sec'y, No. 229, SSCU.

Vesna Club

Lorain, O.—The members of the Vesna Club announce a spring semi-formal dance to be held on Saturday, June 13, at Spring Valley Country Club.

It is with great pleasure that we extend an invitation to all our Cleveland friends to attend this dance, and know that you will be well represented again.

We urge all members to do their utmost in making this semi-formal dance bigger and better than the former dances we have held in the past, and also hope that every member will attend and help make the evening a great one!

The committee in charge of arrangements are: Edward Debevec, Martha Kumse and Andrew Mayak.

Martha Kumse.

DOPISI

Madaljevanje s 3. strani)
pomeni manjše konven-
tione.
drugi je pred nami
naše članstvo. V tem
letu bi se spoda-
bi vsak in vsaka izmed
pridobila Jed-
nega novega člana,
ali v mladini-
S tem bomo po-
Jednoti k rasti, poma-
je pri naši dobri orga-
ki bo skrbel za zanj
bolezni in poškodbe
njegove drage v slučaju
Pomimo tudi, da Jed-
vedno daje nagrade v
za vse novopridoblje-
ne odraslega ali mladini-
delka.
kolepu še enkrat apeli-
vse članice našega dru-
da se gotovo udeležijo
prihodnje seje dne 17.
da se pogovorimo o
žanih rečeh, ki se tičejo
društva in Jednote. Se-
pozdrav vsem! — Za
Zvezda, št. 170 JSKJ:
Agnes Jurečić, tajnica.

stiri leta. Kdor je eden iz-
med tistih, ki redkokdaj ali
nikoli ne pride na sejo, naj
skene priti vsaj na to sejo, ki
bo velike važnosti za vse.
Po seji bodo servirana o-
krepčila. Želeti bi bilo, da
pridejo na to sejo vsi člani na-
šega društva, kajti gotov sem,
da jih je le malo, ki vedo kdo
je kdo v našem društvu. Na
zadnji seji nas je bilo navzo-
čih 10, dasi šteje društvo 341
članov. Na omenjeni seji se
je sreča nasmejala s obratu
Johnu Kramarju, ki je dobil
nagrado \$1.50 za udeležbo na
seji; seveda jo je sprejel z
nasmehom. Bratski pozdrav!
Frank Tomšich Jr.
tajnik društva št. 1 JSKJ.
Barberton, O.
Tem potom vabim člane in
članice društva sv. Martina,
št. 44 JSKJ, da se polnošte-
vilno udeležijo prihodnje seje,
ki se bo vršila v navadnih pro-
storih v nedeljo 28. junija in
se bo pričela ob dveh popold-
ne. Na omenjeni seji bo tre-
ba ukreniti vse potrebno gle-
de piknika, ki se bo vršil 4. ju-
lija v Hopocan Gardens. Na
seji 24. maja je bilo sklenje-
no, da vsak enakopravni član
kupi za en dolar tiketov, ne-
enakopravni, to je tisti, ki so
zavarovani samo za smrtnino,
pa za 50 centov. Ako pa se ne
udeleži piknika in ne kupi ti-
ketov, plača pa en dolar v
društveno blagajno.
Te dohodke potrebujemo, da
se pokrijejo društveni izdatki.
Blagajna je popolnoma izpra-
pana in, ker nekateri člani ne
plačajo asesmentov pravočas-
no, tudi denarja na glavnega
blagajnika ne morem poslati
pravočasno, ker nimam odkod
vzeti za primanjkljaj. Pri tej
prilici pozivam člane našega
društva, da naj bodo v bodo-
če bolj točni z plačili ases-
mentov in naj plačajo vsaj do
25. dne v mesecu do 9. ure
zvečer.
Pri našem društvu smo usta-
novili balincarski klub in bo-
mo tekmovali s sosednimi dru-
štvi. Ako je kak član, ki bi
rad šel z nami balinat, naj se
zglasi pri meni na 190 — 15th
St., kakor hitro mu je mogoče.
K sklepu še enkrat pozivam
člane, da se polnoštevilno ude-
ležijo prihodnje seje 28. ju-
lija, ker takrat bo med drugi-
mi važnimi zadevami na dnevnem
redu tudi volitev delegatov
za 15. konvencijo JSKJ,
ki se bo vršila meseca septem-
bra v Clevelandu, Ohio. Bratski
pozdrav! — Za društvo
št. 44 JSKJ:
John Opeka, tajnik.
Ringo, Kans.
Člane društva "Sunflower,"
št. 152 JSKJ vabim, da se
polnoštevilno udeležijo prihod-
nje seje, ki se bo v navadnih
prostorih vršila v nedeljo 21.
junija. Pričetek seje bo ob
10. uri popoldne. Na dnevnem
redu seje bo med drugi-
mi važnimi zadevami tudi vo-
litev kandidata za delegata
15. redne konvencije JSKJ.
Kakršni so delegati, taka je
konvencija in taka so pravila.
Torej je važno, da pošljejo
društva na konvencijo take
delegate, ki bodo voljni in
zmožni delati za največjo ko-
rist vsega članstva. Torej vsi
na sejo v nedeljo 21. junija!
Bratski pozdrav! — Za dru-
štvo Sunflower, št. 152 JSKJ:
Anton Padar, tajnik.
Enumclaw, Wash.
Član društva Bratje svobode,
št. 162 JSKJ naznanjam,
da se bodo v bodoče naše seje
vršile vsak TRETJI TOREK
v mesecu, ob 7.30 zvečer (name-
sto vsako tretjo nedeljo, kakor
dosedaj). Tako je bilo sklenje-
no na zadnji mesečni seji.
Obenem prosim člane, da se
kolikor mogoče polnoštevilno
udeležijo prihodnje seje, na ka-
teri bomo odločili, če pošljemo
delegata na prihodnjo konven-
cijo, in če ga bomo poslali, bo-

do na prihodnji seji tudi volit-
ve za delegata. Torej, na svi-
denje na seji v torek 16. junija
ob 7.30 zvečer! Bratski po-
zdrav! — Za društvo Bratje
svobode, št. 162 JSKJ:
Rudolf Petchnick, tajnik.
Cleveland, O.
Tem potom pozivam člane
društva sv. Janeza Krstnika,
št. 71 JSKJ, da se kar mogo-
če polnoštevilno udeležijo pri-
hodnje seje, ki se bo vršila v
nedeljo 21. junija, ker na o-
menjeni seji bo volitev delegatov
za 15. redno konvencijo
JSKJ. Seja se bo vršila
v Slovenskem domu na Holmes
Ave., in se bo pričela ob 9.
uri popoldne. Bratski po-
zdrav in na svidenje! — Za
društvo št. 71 JSKJ:
John Sorz, predsednik.
Ely, Minn.
Člani in članice društva sv.
Srca Jezusa, št. 2 JSKJ so vljud-
no vabljeni, da se kar mogoče
polnoštevilno udeležijo prihod-
nje redne seje, ki se bo vršila v
nedeljo 14. junija in se bo pri-
čela ob 7. uri zvečer. Med dru-
gimi zadevami bo na programu
seje volitev dveh delegatov za
15. redno konvencijo JSKJ.
Obenem opozarjam člane, da
je še vedno v veljavi društvena
člotočba, po kateri enega ali
drugega člana sreča doleti, nam-
reč v tem, da se plača njegov
mesečni asesment. Seveda, sre-
ča more najti člana le, če je na-
zvoo na seji, ker ga ne bo iska-
la po cestah in križpotjih. Na
svidenje na seji 14. junija! —
Za društvo št. 2 JSKJ:
Louis Perushek, tajnik.
San Francisco, Cal.
Pozivam članstvo društva
Golden Gate, št. 141 JSKJ, da
se polnoštevilno udeleži prihod-
nje seje, ki se bo vršila 16. ju-
nija v navadnih prostorih in na-
vadmem času. Na omenjeni se-
ji bo volitev delegata za 15. red-
no konvencijo JSKJ, zato je že-
leti, da se člani polnoštevilno
udeležijo in izvolijo delegata
po svoji najboljši previdnosti.
Na januarski seji je bilo skle-
njeno, da član ali članica naše-
ga društva, ki se ne udeleži šest-
mesečne seje, plača 25 centov v
društveno blagajno. Izvzeti so
le bolniki in tisti, ki ob času se-
je delajo. Prosim člane, da ta
društveni sklep upoštevajo, da
ne bo kakih neprilik. Bratski
pozdrav! — Za društvo Golden
Gate, št. 141 JSKJ:
Louis Lesar, tajnik.
Omaha, Neb.
Dopisi iz naše naselbine so
bolj redki. Kaj je temu vzrok,
ne vem. Menda se največ ukvar-
jamo z razmišljanjem, kdaj se
vrnejo boljši časi, pa na vse drugo
pozabimo.
Člani in članice društva sv.
Štefana, št. 11 JSKJ so vabljeni,
da se v bodoče bolj številno ude-
ležujejo društvenih sej, kakor
je bilo dosedaj v navadi. Naše
seje se vršijo vsako tretjo ne-
deljo v mesecu, in sicer ob 9.
uri popoldne, v navadnih pro-
storih. Članstvu je znano, da
se bo v septembru vršila 15. red-
na konvencija JSKJ in da so ta
in prihodnji mesec volitev dele-
gatov za isto. Člani našega dru-
štva so prošeni, da se gotovo u-
deležijo prihodnje seje, ki se bo
vršila 21. junija in na kateri
bomo volili delegata. Čim več
nas bo skupaj, tem bolj v zado-
voljstvo vseh bodo naši sklepi in
ukrepi.
Zal mi je, da moram na tem
mestu opozoriti nekatere člane
našega društva, da poravnajo
svoje dolgove pri društvu. Druga-
gače bo treba nekaj ukreniti, da
se društveni blagajni, ki je praz-
na, na kak način pripomore do
kake gotovine. Bratski pozdrav!
— Za društvo št. 11 JSKJ:
John Urek, tajnik.
Bear Creek, Mont.
Člane društva sv. Štefana, št.
58 JSKJ vljudno vabim, da se

kar mogoče številno udeležijo
prihodnje seje, ki se bo vršila v
nedeljo 21. junija. Na dnevnem
redu seje bo več važnih zadev,
med njimi tudi volitev dele-
gata za 15. redno konvencijo
JSKJ.
Pri tej priliki prosim člane,
ki so na potnih listih, da redno
pošiljajo svoje asesmente, kajti
asesment mora biti poslan od-
tu glavnemu blagajniku najkas-
neje 25. v mesecu, da ga pravo-
časno prejme. Meni je težko
vselje zalagati za asesmente in
potem še po enkrat ali dvakrat
pisati, predno dobim plačano.
Delavske razmere v tem kra-
ju so skrajno slabe. Pred leti
je v tej okolici obratovalo devet
premogovih rosov, sedaj pa obr-
atuje samo še eden in še tam
se dela samo po par dni na tem-
den. Največji premogorov, last
ACM družbe na Washoe, so za
trajno zaprli. V omenjenem
rovu je bilo zaposlenih nad 200
delavcev, ki so vsi ob delo. Dru-
ge industrije pa tukaj ni kot
premogarska. Iz tega bo čita-
teljem jasno, da s kakšno pro-
speriteteto se v našem okrožju ne
moremo hvaliti. Bratski po-
zdrav!
Ludwig Champa,
tajnik društva št. 58 JSKJ.
Omaha, Neb.
V zadnji izdaji Nove Dobe
sem čital dopis iz Chicaga, ki
razpravlja o velikih izdatkih
zvezne vlade. K temu bi pripom-
nil, da so bili ti izdatki v
glavnem neizogibni. Okrog 18
milijard dolarjev se je porabilo,
da se pomaga ljudem iz depri-
sije. Ta denar se je rabil in se
še rabi za posojila na farme in
mestna posestva, za različne pro-
jekte, pri katerih dobijo neza-
posleni delo, da si zaslužijo za
življenje, deloma pa tudi za di-
rektno pomoč potrebnim. Po
mojem mnenju bo vsaj ena tret-
jina na gornji način porabljenega
denarja prišla nazaj v bla-
gajno v obliki vrnjenih posojil.
Predsednik in kongres sta zad-
njih par let skušala precej storiti
za izboljšanje delavskega
položaja, toda tozadevne postave
niso bile v vseh slučajih tako
strogo izvajane, da bi bile
delavcem mnogo koristile, kon-
čno pa jih je najvišje sodišče še
razveljavilo. Po mojem mnenju
se ne moremo pričakovati iz-
boljšanja plač, ker imamo še de-
presijo in še okrog 11 milijonov
delavcev brez dela. Brezposel-
nosti pa se tudi še ne bomo tako
kmalu iznebili, kajti vedno
modernejši stroji prevzemajo
vedno več dela delavcem. Stroji,
ki v krajšem času in z nepri-
merno manjšimi stroški več de-
la opravijo, nadomeščajo delav-
ce. Kako se bo ta problem re-
šil, bo odvisno od ljudstva sa-
mega. Dobro se bo rešil le, če
bo ljudstvo pri prihodnjih in
vseh sledečih volitvah glasovalo
za kandidate, o katerih ve, da
jim je izboljšanje delavskega
stanja v resnici pri srcu. Po-
zdrav vsem čitateljem J. S. K.
Jednote!
Frank Zitnik,
član društva št. 11 JSKJ.
Reading, Pa.
Vsemu članstvu društva sv.
Jurija, št. 61 JSKJ naznanjam,
da tajnik nima pravice plačevati
iz društvene blagajne ases-
menta za člane, ki sami ne pla-
čajo. Ako hoče za koga zalo-
žiti asesment, mora poseči v
svoj žep; vprašanje pa je, če je
kaj notri.
Ako kateri član ne more pla-
čati asesmenta pravočasno, pa
bi mogoče storiti nekaj dni po-
zneje, naj pride k tajniku ter
mu to pove, da se bo vedel kako
ravnavati. Pa se je tudi že tako
zgodilo, da je prišel član k taj-
niku in rekel: "Ravno na 25. v
mesecu ne bom mogel plačati,
plačal pa bom tisti dan, ko bom
imel 'pedo,' to je, ko nam iz-
plačajo zaslužek." Tajnik je
plačal asesment zanj, toda član
se prčneje ni zmenil, da bi pla-
čal kot je obljubil. Take potez-

ke bi se nam lahko olajšale,
če bi člani hoteli, toda žalibog
ostajamo vedno pri starem.
V mesecih juniju in juliju se
volijo delegati za 15. redno kon-
vencijo JSKJ. Naše društvo ima
dovolj članov, da je upravičeno
do lastnega delegata, zato
naj se člani polnoštevilno udele-
žijo prihodnje seje, ki se bo vr-
šila v soboto 13. junija ob obi-
čajnem času in v navadnih pro-
storih. Poleg volitve delegata
bo na omenjeni seji še nekaj
drugega važnega na dnevnem
redu.
Članstvo v splošnem se vse
premalo zanima za društvene
seje. Večkrat se zdi, da ne bo
prišlo niti toliko članov, da bi
bilo mogoče sejo otvoriti. Po-
leg tega pa prihajajo na seje
vedno le eni in isti člani. Upam,
da bo udeležba večja na prihod-
nji seji, ki bo najbolj važna v
štirih letih. Torej, vsi na sejo
v soboto 13. junija ob 7. uri
zvečer v Harmony dvorano!
Bratski pozdrav! — Za društvo
št. 61 JSKJ:
John Pezdire Sr., tajnik.
Brooklyn, N. Y.
Tem potom naznanjam član-
stvo in članicam društva sv.
Petra, št. 50 JSKJ, da se naša
redna mesečna seja vrši v
soboto 13. junija ob 8. uri
zvečer. Na tej seji imamo
več važnih točk za rešiti, po-
sebnost zaradi piknika, ki se bo
vršil v nedeljo 21. junija v
gozdu "Pri revnem Lazarju."
Da se pripomre k boljšemu
uspehu, so prošeni člani, da
se polnoštevilno udeležijo te
važne seje. Sklenjeno je tudi
bilo, da vsak član daruje en
dobitek, katerega naj vsaki
prinese s seboj na to sejo ter
ga izroči veselilnemu odboru.
Člani, ki se ne udeležijo pik-
nika, bodo morali plačati po
50 centov v društveno blagaj-
no. Bratski pozdrav! — Za
društvo sv. Petra, št. 50 J. S.
K. J.:
Valentine Orehek, tajnik.
Pittsburgh, Pa.
Vsem onim, ki imajo kake
pravne zadeve v stare mkraju,
katere bi želeli rešiti, naznan-
jam, da bo v kratkem odpo-
toval v staro domovino naš
slovenski odvetnik Ludvik Zu-
punc, ki bo lahko v takih
zadevah posredoval pri pri-
stojnih uradih. Podal se bo
v staro domovino v zvezi z
neko zapuščinsko zadevo ter
bo pri tej priliki obiskal svoj
rojni kraj-Bučno vas pri
Novem mestu in tudi druge
kraje Jugoslavije; posetiti ra-
merava tudi Rusijo, Nemčijo,
Francijo, Španijo in Italijo.
Kdor se želi zaradi kakšne za-
deve nanj obrniti, lahko piše
na naslov: Ludvik Zupunc,
605 Grant Bldg., Pittsburgh,
Pa. Oddal bo lahko tudi kak-
šna sporočila in pozdrave.
Geo. I. Witkovich.
Center, Pa.
Društvom JSKJ v zapadni
Pennsylvaniji naznanjam, da
se bo prihodnja seja naše Zve-
ze vršila v nedeljo 28. junija
v Slovenski dvorani v White
Valley, Pa., in se bo pričela
ob 10. uri popoldne. Ker je
samo še par mesecev do kon-
vencije JSKJ, je potrebno, da
po možnosti vsa društva poš-
ljejo svoje zastopnike na to
sejo, da skupno vzamemo v
pretrž pravila in s tem po-
magamo delegatom prihodnje
konvencije.
Obenem pozivam člane in
članice društva št. 33 JSKJ,
da se polnoštevilno udeležijo
prihodnje seje, ki se bo vršila
v nedeljo 21. junija. Na dnevnem
redu bo več važnih za-
dev, med njimi tudi volitev
delegata za 15. redno konven-
cijo JSKJ. Na svidenje in
bratski pozdrav!
Anton Eržen.
Moon Run, Pa.
Vsi člani in članice društva
sv. Franciška, št. 99 JSKJ so

prošeni, da se gotovo udeleži-
jo prihodnje seje, ki se bo
vršila v nedeljo 21. junija.
Seja se bo vršila v navadnih
prostorih in se bo pričela ob
eni uri popoldne. Na omenje-
ni seji bo treba voliti delegata
za 15. redno konvencijo J.
S. K. J., torej je važno in po-
trebno, da so vsi člani navzo-
či.
Vsi dobrostoječi člani so u-
pravičeni do volitev delegata,
kakor so upravičeni do volitev
društvenih odbornikov; brez
ozira, če so zavarovani v vseh
skladih ali ne. Konvencija je
najvišja postavodajna oblast
v organizaciji, zato je potreb-
no, da jo tvorijo najboljši čla-
ni izmed najboljših. Torej,
vsi na sejo v nedeljo 21. ju-
nija, da si po najboljši pre-
vidnosti izvolite delegata.
K sklepu prosim člane na-
šega društva, da točno placu-
jejo svoje asesmente, in sicer
vsaj do 25. dne vsak mesec.
Jako težko je čakati na ases-
ment dalje, če hočemo, da bo
pravočasno odposlan na glav-
nega blagajnika. Vsak naj
upošteva točko 489 naših pravil,
pa bo vse v redu. Sestrski
pozdrav! — Za društvo
št. 99 JSKJ:
Frances Koritnik, tajnica.
Cleveland, O.
Članice društva Jutrana
zvezda, št. 137 JSKJ prosim,
da se polnoštevilno udeleže
važne društvene seje, ki se bo
vršila 18. junija. Seja se bo
vršila v stari šoli sv. Vida in
se prične ob 7:30 zvečer. Na-
važnost vseh članic je po-
trebna, ker imamo za ukrepa-
ti glede praznovanja 15-let-
nice društvenega obstanka, da
se določi in sklene, kako in
kdaj se ta obletnica praznuje.
Dalje se bomo imele za pogovo-
rili o prihodnji konvenciji
in volile bomo delegatinjo za
isto. Zato je najbolje, da so
vse članice navzoče in da vo-
lijo po svojem najboljšem
prepričanju, da potem ne bo
vrozka za kakšno prerekanje.
Članica, ki se prihodnje seje
ne udeleži, plača 50 centov v
društveno blagajno. Ena nav-
zočih pa bo dobila lepo darilo.
Po seji se bomo pa zabava-
le in veselilo bi nas, če bi se
tiste zabave udeležilo tudi ne-
kaj moških, da bo bolj krat-
kočasno. Mešana družba je
vedno bolj zabavna kot pa če
so vsi ene vrste. Stalo ne bo
nobenega dosti. Zadovoljne
bomo, če prinese vsak s se-
boj tisto ubogo podobo, ki je
na niklju natisnjena, če pri-
nese pa kaj srebrnega, bomo
pa še bolj vesele. Torej, na
svidenje na večer 18. junija v
stari Vidovi šoli! Sestrski po-
zdrav! — Za društvo Jutra-
nja zvezda, št. 137 JSKJ:
Mary Bradač, tajnica.
Bratko Krefc:
Zgodba starega mornarja
Godba na palubi je igrala sa-
mo do polnoči. Kdor še ni ho-
tel iti ob tej uri spat, je lahko
šel v bar, ki je bil odprt do ene.
Potem je moralo vse utihniti.
Luči so ugasnile in počasi je za-
vladal na ladji nočni mir. Be-
deli so samo mornarji in častni-
ki, ki so imeli nočno službo, in
se izmenjavali vsake štiri ure;
navadni mornarji so morali
vzdržati vso noč.
Težko se je bilo zaplesti v
pogovor z mornarji. Oni sami
so bili nezaupljivi do potnikov.
V njih so videli le ljudi, ki imajo
denar in zato brezskrbno
življenje. Na drugi strani pa je
bila med potniki nekakšna mora-
lala, da ni spodobno pogovar-
jati se z navadnimi mornarji.
Hodili smo drug mimo druge-
ga kakor tuji in jasno se je
čutil prepad med nami. Mornarji
so sicer prijazno odgovor-
jali, če jih je kdo izmed potni-
kov kaj vprašal, toda ta prijaz-
nost jim je bila predpisana, ni

prihajala iz srca. Videl sem
med njimi mrke, osorne obraze,
ki kljub navidezni prijaznosti
niso mogli prikriti v svojih očeh
mržnje do gospe, ki je zveče-
rno pozno v noč plesala in pre-
pevala, podnevi pa se brezskrb-
no solnčila in kopala v ladjnem
bazenu. Videli so dame in go-
spode, katerih edina in največ-
ja skrb je bila, da bi solnce
čimprej in čimbolj ožgalo njih
kožo. Vsakdo je hotel biti črn
in če bi bil na ladji kakšen ču-
dodelen zdravnik, ki bi preda-
val o temi "Kako postane v
enem dnevu zamorec," bi imel
mного zvestih in hvaležnih po-
slušalcev in vsaka paluba bi bi-
la zanje premajhna. Mornarji
so bili ogoreli in črni od dela.
Morali so ga opravljati na soln-
cu, in čim bolj je pripekalo,
tem težje jim je bilo pri delu.
Prav nasprotno kakor pri pot-
nikih, ki so v kopalnih oblekah
ležali po vseh ladjinih kotih in
koncih in stegovali svoja telesa
zdaj v to zdaj v ono stran, že
selnce je delilo mornarje in
potnike v dva tabora. Eni so
komaj čakali nanj, drugi so se
mu izogibali, eni so se lahko
kopali v dokaj udobnem bazenu,
drugi so se morali zadovolje-
vati s prhami v zaprtih in
temnih prostorih.
Ze več večerov sem na zad-
njem ladjnem koncu opazoval
starega, mrkega mornarja, ki
je imel nočno službo. Vedno
iznova sem iskal prilike, da bi
se zapletel z njim v pogovor.
To ni bilo lahko, kajti pred pot-
niki sem se moral čuvati, da ne
pridem ob dober glas, ker se
pajdašim z moštvom na ladji,
na drugi strani pa sem bil kot
potnik prav tako deležen ne-
zaupnosti in mržnje mornarjev.
Tako sem se moral boriti na
dve strani in dolgo je trajalo,
preden sem se spoznal vsaj z
nekaterimi mornarji, ki so po
daljšem razgovoru postali za-
upljivejši. Toda podnevi si pred
ljudmi nismo mogli tega poka-
zati. Sele zvečer, ko je bila te-
ma in pregled po ladji težji,
ker si se lahko izgubil v kakšen
temen kot čisto zgornaj na "strei-
hi," smo ostali delj časa skupaj
in se pogovarjali. Tako sem za-
pravil precej časa, da sem pre-
lomil ločnico med nami in da
sem preskočil prepad med pot-
niki in mornarji. Starega mornar-
ja sem tako rekoč, ne da bi
bil on to vedel, oblegal več ve-
čerov. Dvakrat sva si bila že
toliko blizu, da bi skoraj začela
pogovor, pa je vedno prišlo kaj
vmes. Ali je prišel kakšen drug
potnik zraven in me mimogrede
ogovoril, ali pa je bila v meni
še prevelika plahost pred starim,
z brazdami razoranim obrazom.
V svoji meščanski
obliki sem se mu lahko zdel
sovražnik, ki se samo za zaba-
vo ponižuje s svojega meščan-
skega viška k njemu. Mislil bi
si lahko, da je on zamé nekak-
šna svojevrsna zver v zver-
njaku, ki so si ga prišli ljudje
ogledat iz radovednosti. Nihče
si ne bi mislil, kako težko se je
spoznati s sočlovekom, kako
težko se mu je približati, da ti
vsaj malo odpre svoje srce in ti
zaupta.
Neki večer, ko sem bil v bolj-
si družbi do "policijske ure,"
sem se ga spet spomnil. Ko so
vsi iz moje družbe utrujeni od
solnčenja in plesa, od pohajko-
vanja, kopanja in flirtanja od-
šli spat, sem se napolil k njemu.
Prazno mi je bilo v sru in ho-
tel sem najti človeka, pred ka-
terim bi mi ne bilo treba skriva-
titi svojih misli in čustev, s
katerim bi se lahko pogovoril
brez meščanskega bontona in
vseh tistih navidezno lepih, zla-
ganih besed, brez pudra in
šminke, ki sta prevladovala
med potniki. Od časa do časa
sem se pregrešil s kakšno pro-
staško besedo, izražajoč v ci-
nizmu svoje sovraštvo do vse-
ga, kar me obdaja.
Naslonjen je bil na ladijsko
(Dalje na 8. strani)

Knut Hamsun:
BLAGOSLOV ZEMLJE
 (Prevedel Rudolf Kresal)

(Nadaljevanje)

Eden od delavcev je Inger zaprosil za ples in Inger — pa kdo bi jo razumel? Hahaha se je in se res nekajkrat zavrtela v krogu. Ko je nehala, so hoteli še drugi plesati z njo in tedaj je zaplesala vprav lahkoživo.

Kdo naj bi jo razumel! Plesala je morda prvič blaženi ples v svojem življenju; trgali so se zanjo, trideset mož se je vrtilo krog nje, bila je sama, bila je edina, ki so jo lahko volili, nobena je ni izpodrivala. Pa kako živo so jo dvigali od tal ti veliki, močni telegrafski delavci, ti velikani! Zakaj ne bi bila plesala? Elizej in Sivert sta kljub velikemu hrupu na dvorišču že spala v izbi ko dvoje vreč, mala Leopoldina pa je še čula, stala je ob strani in z velikimi začudenimi očmi gledala poskakovanje svoje matere.

Izak je bil ves ta čas po večerji zunaj na polju. Ko se je spet vrnil, da bi legel k počitku, so mu ponudili piti iz steklenice in nekajkrat je tudi potegnil. Sedel je, vzel Leopoldino v naročje in gledal ples. Zdaj se pa le kar pošteno zavrti! je dobrodušno dejal Izak. Nocoj imaš imenitno priliko, poskoči in si razgibaj noge!

Ali čez nekaj časa je muzikant nehal igrati in plesa je bilo konec. Delavci so se pripravljali na odhod, da bi prebili ves prihodnji dan v vasi ter se vrnilo šele v ponedeljek zjutraj. Na Sellanraja je bilo kmalu spet vse tiho, ostalo je samo nekaj starejših mož, ki so polegali po skednju.

Izak se je ozrl po Ingri, da bi šla v hišo in spravila Leopoldino spat; ko je ni mogel nikjer ugledati, je šel v hišo in položil otroka v posteljo. In on je tudi legel k počitku.

Proti jutru se je zbudil, toda Ingre še vedno ni bilo. Ali je v hlevu? je mislil. Potem je vstal in šel v hlev. Krave so obrabale glave in ga pogledovale. Vse je bilo tiho. Po stari navadi je prečel živino, ena ovca je tako rada prenočevala na prostem — spet je ostala zunaj. Inger? je spet vprašal. Tudi zdaj nobene odgovora. Pa vendar ni šla z njimi prav v vas, je premišljal.

Poletna noč je bila jasna in topla; Izak je sedel nekaj časa na hišnem pragu, potem je vstal in se napotil v gozd iskat ovco. Našel je Inger. Inger tam? Da, Inger in še nekdo. Sedela sta v resni, Inger je njegovo čepico vrtela na kazalcu, pogovarjala sta se, Inger je bila spet snubljena.

Izak je šel k njima. Inger se je ozrla in ga gledala. Tedaj je Inger prebledela, da je bila bela ko platno, klonila je z glavo na prsi, izpustila čepico, bila je uničena. — Hm! Kaj ne veš, da ovce spet ni? je dejal Izak. Ampak tega seveda ne veš, je dejal.

Mladi telegrafski delavec je pobral čepico in se umaknil v grmovje. Moram iti za drugimi, je dejal. Da, lahko noč, je dejal in šel. Nihče mu ni odzdravil.

Tako, tu-le sedi? je dejal Izak. Kaj ti je treba tukaj sedeti? Krenil je k hiši in Inger je hotela vstati, pokleknila je, stopila na noge in šla za njim. Tako sta šla, mož naprej, žena za njim. Stopila sta v hišo.

Inger je imela dovolj časa, da je premislila. In premislila je. Pravkar sem hotela pogledati za ovco, je dejala, kajti videla sem, da manjka. Potem je prišel oni fant in mi pri iskanju pomagal. Pravkar sva bila sedla, ko si prišel. Kam misliš zdaj?

Jaz? Po ovci moram pogledati. Ne, zdaj pojdi leč. In če že mora kdo iskati, tedaj storim to jaz. Ti le pojdi k počitku, prav ti pride. Sicer pa ovca tudi na prostem lahko prenoči, saj je že večkrat. Da, da jo požoro zveri, je dejal in šel.

Ne, ti ne smeš iti! je vzkliknila in ga dohitela. Potreben si spanja, jaz pojdem.

Izak se je dal pregovoriti. A tudi o tem, da bi Inger šla ovco iskati, ni maral nič slišati, in tako sta se oba vrnila v hišo.

Inger je takoj pogledala po otrocih. Šla je v izbo, stopila k postelji in se vedla, kakor da je bila ostala zunaj iz najbolj nedolžnih vzrokov; da, še več, celo zaljubljeno je pogledovala Izaka, kakor da bi pričakovala od njega še vse druge naklonjenosti, kot ji jo je izkazoval ves večer — saj zdaj je vendar vse vedel, kar je hotel vedeti, je mislila. Toda ne, hvala! Izaka ni bilo tako lahko pretentati, najrajši bi bil videl, da bi bila prav hudo potrta in da bi od samega kesa ne vedela kaj storiti. To bi bil najrajši videl. Kaj je to, če je bila v gozdu malo potrta, tisto malo sirotnega strahu — kaj bi s tistim, če pa je tako naglo spet izhlapelo.

Prihodnji dan, in nedelja je bila, Izak še nikakor ni bil pomirjen, taval je okrog, šel na žago in v mlin, gledal svoja polja, zdaj z otroki, zdaj sam. Ko se mu je hotela Inger pridružiti, je Izak takoj krenil svojo pot in dejal: Moram ob neki navzgor, da nekaj pogledam. Očitno ga je nekaj glodalo, pa je mirno prenašal in ni zagrmel. O, Izak je bil velik kakor Izrael, ki mu je bila Obljubljena dežela pač obljubljena, ki pa je bil za njo ogoljufan, a je kljub temu ostal veren.

V ponedeljek je bilo razpoloženje že precej boljše, in ko so minili dnevi, se je neljubi vtisk one noči začel počasi razblinjati. Čas ozdravi marsikatero rano, s slino in krpo, s spanjem in jedjo ozdravi vse rane. Izaku se ni pripetilo najhujše, saj niti tega ni vedel, ali se mu je zgodila krivica, razen tega pa je moral misliti na toliko drugih stvari, zakaj zdaj se je pričela žetev. In nazadnje, saj bo telegrafska progna kmalu dodelana, potem bo na Sellanraja že spet vse mirno. Široka, svetla cesta se je vila skozi listnati gozd, sredi nje so se vrstili drogovci z žicami tja gori na vrh hribovaja.

Prihodnjo soboto, ko so delavci prejeli zadnje mezde, si je Izak tako uredil, da ni ostal doma; tako je sam hotel. Z maslom in sirom je šel doli v vas in se je vrnil šele v nedeljo pozno ponoči. Delavci so skedenj že vsi zapustili, skoro vsi, zadnji mož se je pravkar z vrečo na plečih opotekal z dvorišča, skoro zadnji mož. Da le še ni bilo vse tako zanesljivo, je uganil Izak po majhnem zaboju za živeč, ki je še stal v skednju; kje bi naj bil lastnik, tega ni vedel, tudi ni maral vedeti, a kakor nalošč je na zaboju ležala čepica.

Izak je zabrisal zabojo na dvorišče, čepica je zletela za njim, potem je zaprl skedenj, šel v hlev in kukal skozi okno. Naj le kar tam stoji zabojo, in naj čepica leži kar tam, si je pač misli; mi je prav vseeno, čigavo je, zanič zabojo je in jaz ga zaničujem, si je pač misli. Toda če pride zdaj po svoj zabojo, potem bo Izak stopil ven in ga malo prešetel, da bo kar moder in zelen. In kod vodi pot z dvorišča, to bo tudi izvedel!

(Dalje prihodnjic.)

Zgodba starega mornarja

(Nadaljevanje s 7. strani)

ograjo in je gledal v noč. Pozdravil sem ga in pristopil. Odzdravil mi je, toda nič več. Naprej je zrl v temno, pozno noč in kadil cigareto. Zdaj pa zdaj, ko je močno potegnil cigaretni dim vase, sem v cigaretnem žaru videl njegov obraz. Oči so bile brez bleška, mrtve, tope, kakor da so slepe. Pozneje sem vedel, da nimajo več bleška, ker so utrujene in ker ničesar več ne vidijo pred sabo.

Začel sem govoriti. Pogovor je bil prisiljen in poln iskanih besedi, kakor se to zgodi, če se prvič sestane dva mlada zaljubljenca. Midva nisva bila zaljubljenca, kaj še, toda začela sva o vremenu, lepoti ngeči, o mesecu in zvezdah, ki se zrcalijo na morskii gladini. . . . In tako dalje. Vse to sem bedasto brbljal, mornar pa je samo na laho prikimal. Videl sem, da vsega tega on ne vidi, da so vse te lepote zanj mrtve. In prav ta njegove nepočetnost, prav ta hladnost do nočne lepote in morja me je naposled opogumila, da sem stopil čisto k njemu in začel razgovor s povsem druge, neprisiljene strani. Počasi se mu je razvezal jezik in ko sem mu ponudil še cigareto, sva prišla v živ razgovor. Med navadnimi mornarji je bil on edini precej star. (Že nad šestdeset let.) Vsi drugi so bili mladi ali vsaj mlajši ljudje. Zato sem ga najprej vprašal, kako to, da mora še v teh letih opravljati službo.

"Nisem mornar po poklicu, temveč po potrebi in stiski. Vse življenje sem se izogibal tega zame najbolj dolgočasnega poklica, na stara leta sem se mu moral vdati. Dragi moj gospod, to je dolga povest, povest štiri-deset let težkega dela, ki ni rodilo niti toliko sadu, da bi lahko na stara leta mirno živel v skromni koči pri svoji osiveli in stari ženi. . . ."

Govoril je mirno, brez čuvstva, kakor bi pripovedoval o nečem tujem, vsakdanjem, o nečem, kar je hladno, trdo in kruto dejstvo, o nečem, kar je sklenjen račun, račun z deficitom.

In začel je pripovedovati, na kratko in brez zanosa, mirno in brez strahu je odgrinjal zastor nad svojim življenjem.

Ko je v Avstriji odslužil vojaški rok, se je napotil v Ameriko kakor že mnogi drugi pred njim in za njim. Vsakdo, ki se je kdaj napotil v Ameriko, je šel tja sreče iskat, ker je doma nič drugega kakor prevarana misel, da se bo tam laže živelo, da bo boljši zaslužek in da si bo zato kaj prihranil. Tako se večina prevara in navadno po dolgih letih obnemore. Videl sem ljudi iz Prlekije, ki so z istimi mislimi šli tja dol šele pred nekaj leti, ko je bilo že vendar povsod znano, da ni sreče ne v Ameriki ne kje drugje, da je treba povsod težko delati, da so povsod na vseh krajih in koncih skrbi in težave za maledga človeka in da je edino, kar je zanj lahko dosegljivo: lakot in smrt. Toda človek je nepoboljšljiv. Kljub vsem ugovorom se odpravi na pot, da že po nekaj tednih piše domov razočarano pismo. Ko je šel on v Ameriko, štirideset let je že minilo od takrat, je bilo vendar bolje. Amerika se je šele razvijala in na tisoče možnosti je bilo za delo, čeprav delo ni bilo lahko. Sklenil je oditi v Ameriko še zaradi nečesa drugega. Doma so ga siliili, naj gre med mornarje; se bo vsaj od časa do časa lahko vrnil domov; toda o tem ni hotel nič slišati. Tudi njegov oče in dva njegova brata sta bila mornarja. Vsi so poginili sredi morja, ki jih je pogoltnilo. Sovražil je morje in zato si je v Ameriki poiskal de-

lo pri rudniški družbi in kopal in sekal skale premoga globoko pod zemljo. Delal je in spravil, kar mu je ostalo od zaslužka in po nekaj letih se je bilo res nekaj nabralo. To je bil od ust pritrigan denar. Da ga je mogel prihraniti, se je moral odreči kajenju in vinu in vsem veselicam; ki si jih je tako želelo mlado srce. Še ženski ni pogledal, ker ženske stanejo denar, mi je dejal — naj bo, tako ali tako, z žensko je vedno strošek, če ti ga ne napravi ona, si ga pa v svoji zaljubljenosti napravil sam. Tudi v organizaciji ni hotel stopiti, kar so mu nekateri tovariši zelo zamerili in včasih ga je kateri izmed njih zaradi tega ostro napadel, čeprav je bil sicer dober "kame-rad" in ni klečapljal niti pred lastniki niti pred pazniki ali kom drugim. Živel je pač svoje življenje in čakal, da bo kupček dovolj velik, da se bo popeljal domov na dalmatinsko obrežje. Vzel bo mlado deklet za ženo, kupil si bo zemljo, postavil hišico in živel. . . .

"Nekega dne pa me je zmešal sam hudič. V mestu se je ustanovila delniška družba, ki je nameravala zgraditi električno železnico. Zbirali so delnice in razvili tako agitacijo, da je marsikateri izmed nas podlegel. Obljubljali so visoke obresti in to me je zapeljalo. Pred očmi mi je bila koča v domači vasi in nasedel sem. Pol leta so delali, nato so prenehali. Zmanjkalo je denarja, kapital je bil premajhen, razen tega pa so se zgodile neke nepravilnosti. Izgubil sem vse prihranek zadnjih let. Vse mi je toliko zagrenilo življenje, da sem sklenil vrniti se v domovino. Mesto ni dobilo električne cestne železnice, jaz sem izgubil denar in moj sen o kočici in majhnem vinogradu v Dalmaciji se je odmaknil v nedogled. Ko sem na zadnji postaji stopil iz vlaka, me je bilo sram, da bi se bil najrajši vrnil nazaj v Ameriko. Očital sem si, da sem jo prehitro zapustil in da se mi bo zdaj vsa vas smejala. No, pa je še nekako bilo. Dobil sem službo v neki tovarni, vmes sem delal kot pristaniški delavec. Saj je šlo, toda počasi in slabo. Ostalo je premalo in če bi delal tisoč let, bi komaj spravil toliko, da bi se lahko dobro oženil. Včasih me je vse skupaj razjezilo in sem se napil. Tudi kaditi sem začel. Nekega lepega dne sem se kar brez posebnega premišljanja oženil in pripeljal v domačo hišo svojo ženo. Oče je bil takrat že mrtev in istega leta se je na majhnem tovornem parniku, ki ga je dal kapitan preveč obtovoriti, da ga je vihar prevrnil, ponesrečil moj starejši brat. S svojo smrtjo mi je napravil prostor v očetovi hiši. Žena je še isto leto porodila sina in na jesen sem se spet vkrcal. Po daljšem iskanju in romanju sem našel delo.

Zdaj sem hotel biti previdnejši. Počasi sem se spet odrekel kajenju in pijači in tudi ženi sem bil precej zvest, četudi vse to nikakor ni bilo lahko. Zaklel sem se, da ne dam denarja iz rok, naj bo kakor hoče. V prostem času sem bral in tudi v organizacijo sem vstopil. Takrat je bila že toliko napredovala, da je bilo brez nje težko dobiti delo. Razpredla je svoje mreže po vsej Ameriki. Ustanovili smo svoj konzum. Zdaj mi je tovariška čast branila hraniti denar doma. Tovariši so vedeli, kako varčujem, zato so pri ustanovitvi računali na moj denar. Misliil sem si: za našo stvar gre, ne smem jim odreči, razen tega pa so prav tako zagotovljene obresti, in dal sem. Vse je šlo lepo v redu. Pošteno, kakor se med tovariši spodobi. Nekega dne pa je izbruhnila stavka. Družba nam je hotela odvzeti nekaj naših pravic in znižati mezdo. Borba je trajala dva meseca. Oblegani od

vseh strani smo se morali na koncu vdati. Toda to še ni bilo najhujše. Konzum nam je bil med štrajkom edina opora, le da se je na koncu izčrpal. Stavka je vse požrla in konzum je moral napovedati konkurz.

Klel sem, da se je kar bliskalo okoli mene. Klel sem usodo in tiste, ki nam milostno režejo kruh. Kaj bo iz mojega življenja, kaj bo iz mojega sina? Tisoč misli, tisoč vprašanj je blodilo v moji glavi. Postal sem nestrpen in včasih me je zagrabil tako nagla jeza, da se nisem mogel obvladati. Tako se mi je zgodilo, da sem nekega dne dobobra namlatil delavca, ki je bil med štrajkom stavkovec, pozneje pa je celo vohunil med delavci. Nič ni pomagalo. Zdaj je bilo treba bežati. Nisem mu sicer napravil nič hudega, toda vedel sem, kako se deli pravica. V ječo nisem hotel, pa če bi bilo samo za mesec dni. Potepal in skrival sem se nekaj časa, dokler se spet nisem znašel na zadnji postaji v Dalmaciji. Lačen in brez denarja. Ko sem stopil v očetovo hišo, je bil jok in škripanje z zobmi, kakor se to pravi. Mati in žena sta jokali, tudi moj sin je pomagal, jaz pa sem škripal z zobmi in klel. Toda kaj je vse to pomagalo?! Človek je kakor živina. Delaj in delaj, na koncu pa er knki! Še je bilo v meni moči, zato ker sem lahko sovražil, ker sem koval maščevanje. Čas gre neusmiljeno preko vseh človeških čuvstev. Vse je ničevno pred njim in tako sem se pomiril tudi jaz. Zaklel sem se, da nikoli več ne pojdem v Ameriko. Besedo sem držal skoraj petnajst let. Prišla je vojna in oba s sinom sva morala na fronto. Sin je že v prvih mesecih vojne padel v Galiciji, jaz pa sem romal iz kraja v kraj, z bojišča na bojišče, krogle zame ni bilo. Pač pa sem ozebel na tirolski fronti in to me je spravilo v etapo. Avstrija je propadla, vojne je bilo konec in povsod je zavladalo veselje, polno upanja in vere. Toda to je bilo le za kratek čas, kajti nobeno upanje in nobeno veselje ne more izpremeniti dalmatinskega kamenja v rodovitno zemljo, ki bi nasitila njene prebivalce. Še mrličje pokopavamo pri nas v kamenje, kar se bo vam zdelo mogoče celo imenitno, toda če se spomnim iz vojne bogatorodne ukrajinske zemlje, kjer smo včasih pokopavali svoje padle tovariše v mokro, zaradi obilnega dežja kar močvirno zemljo, se mi milo stori. Tista zemlja je mastna, kakor bi jo bil nekdo pomešal z maslom. In nič naj ne tarnajo ljudje, ki prebivajo na taki zemlji, pa jim je hudo, ko spuščajo mrliča v jamo, kjer se je zaradi prevelikega dežja nabralo nekaj vode, da rakev kar pljusne vanjo. Naposled vendarle obsedi na zemlji, voda pa se ocedi. Nič naj ne tarnajo, pravim, kajti zemlja je zemlja, mi pa nismo na zemlji, mi smo na suhem, kraševitem kamenju in pri nas se človek še po smrti ne združuje z materjo zemljo, temveč s kamnom, ki mu je bil vse življenje trd oči. . . .

Mornar je utihnil, kakor da je končal. Visoko na ladji je pihal in pod nama so šumeli morskii valovi.

"Dež bo!" sem dejal.

"Mogoče."

Nič več, samo to je rekel, jaz pa sem misliil na zgodbo njegovega življenja. Nič več nisem vprašal, dovolj sem slišal. Mirno je kadil cigareto, menda že peto ali šesto. Nenadno se je obrnil k meni: "Ali mislite, da je moja povest že končana?"

Osupnil sem ob tem vprašanju. Ne vem, kako sem ga bil poslušal, misliil sem, da je že končal.

"O, dragi moj gospod, ni še konec! Po tolikih in tolikih letih človek pozabi na nekdanje

gorje in začne iznova. Tako je bilo tudi pri meni. Mati in hčerka sta mi rekli, naj še enkrat poskusim srečo in naj nikomur tam doli v Ameriki ne zaupam denarja. Naj ga rajši pošiljam domov ali pa v kakšen domač denarni zavod. Ubogal sem in šel. Vse je šlo po sreči. Prišel sem pravkar v veliko povojno ameriško prosperiteto. Tri leta sem delal, štiri, pet let in pošiljal denar v domovino. Po petih letih so me ženske poklicale domov. Zadosti si hodil po svetu, zdaj se vrni in ostani doma, so rekli in jaz sem šel. In še to so mi pisale, naj ne izzivam usode, saj sem si zadosti prihranil, kaj bi hlepel po bogastvu. Vesel sem se vračal v domovino. Vendar sem jo ukaniil, to prekleto usodo! . . .

V Zagrebu sem moral stopiti iz vlaka in čakati na zvezo z Dalmacijo. Imel sem časa tri ure. Prtljago sem pustil na kolodvoru in šel v mesto. Stopil sem v gostilno in tam sem našel znanca iz svetovne vojne. Beseda je dala besedo, on je pripovedoval svoje, jaz pa svoje. Tudi o prihranjenem denarju me je vpraševal. Hotel je vedeti, če se težak vracam domov. Povedal sem mu, da je denar že davno doma, namreč v domači banki. Strašno je bil radoveden. Hotel je izvedeti, v kateri. Kaj bi skrival, sem si dejal in povedal sem mu, da sem ga naložil v "Triglavski banki."

Tedaj se je zgrozil in jaz sem prebledel, še preden mi je povedal, da je banka propadla.

Kako sem se tisto noč vozil domov, sam ne vem. Le to vem, da je bila vožnja od Zagreba do zadnje postaje v Dalmaciji daljša kakor vsa pot iz Amerike v Evropo. To je prav za prav vse. Suho poročilo, kaj ne, kakor kakšen "kompaniraport." Koliko mrtvih? Niki! Niki! Koliko živih? Niki! Samo en star mornar! Nur ajn Matros!"

Se teh norčavih besed, pomešanih z vojaško nemščino, ni izgovoril v smehu. Gledal sem ga in gledal ter se spomnil, da se ta človek sploh ni nikoli smejal. Smeha ni poznal. Vzelo mu ga je življenje.

"In zdaj sem tu na potniški ladji. Nikoli nisem hotel biti mornar, na stara leta pa me je vrglo na ladjo. Vsako noč imam službo. Podnevi spim doli v kabini, ponoči slonim tu na zadnji palubi ob ograji, kadim cigareto in. . . ."

"In mislite na nekdanje dni." "Zdi se mi, da nič ne mislim. Samo kadim."

"In vaša žena?"

"Čaka na moje pare, da bo lahko plačala davek. Preživel sem vse brate in podedoval kočico z majhnim vinogradom. Toda vino nima cene. Ena hčerka se je omožila, druga je še doma! Zdaj imam kočico, vinograd, ženo in hčerko, toda živeti ne moremo od tega. Zato sem moral v službo na ladjo."

VAŽNO ZA VSAKOGA

KADAR pošiljate denar v stari kraj; KADAR ste namenjeni v stari kraj; KADAR želite koga iz starega kraja; KARTE prodajamo za vse boljše parnike po najnižji ceni in seveda tudi za vse izlete.

Potniki so s našim posredovanjem vedno zadovoljni. Denarne pošiljke izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kursu.

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 275	100 Din	Za \$ 9.25	100 Lir
Za 5.15	200 Din	Za 18.20	200 Lir
Za 7.25	300 Din	Za 44.00	300 Lir
Za 11.75	500 Din	Za 87.50	1.000 Lir
Za 23.50	1.000 Din	Za 174.50	2.000 Lir
Za 47.00	2.000 Din	Za 260.00	3.000 Lir

Navedene cene so podvržene spremeni, kakor je kurz. Pošiljamo tudi denar brozjavno in izvršujemo izplačila v dolarjih. V vašem lastnem interesu je, da pišite nam, predno se drugje poslužite, za cene in pójasnjenja.

Slovenski Publishing Co. (Glas Naroda - Travel Bureau) 216 West 18 St. New York, N. Y.

Bilo je skoraj tri ura zjutraj. Stisnila sva si roke in se poselavila. Podnevi se nisva videli nikoli. Čeprav ni ves dan spet je ostal vedno v spodnjih prostorih; le enkrat sem ga videla kako je pokukal iz spodnjega stopnišča. To je bilo v mesecu gradu. Mesece in mesece stražil ponoči in se za dan sploh ni brigal več. Zanj ni lo nobene lepote na morju, v novih mestih, nikjer. Ne selja ne žalosti, ne dneva solnca.

To je bil edini človek na ladji, ki se ni znal več smejati.

Človek brez smeha. . . "Nur ajn Matros!" kakor je dejal sam.

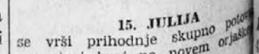
VELIKA TRTA

V Santa Barbara county, California, raste stara vinska trta, katere deblo meri več čevljev v obsegu in katere veje razprostirajo preko polja do prielja grozdja kot v malih vinogradu.

SLOVENSKI PLESNI KOMADI ZA KESTRE IN POSAMEZNE INSTRUMENTALISTE. Pri meni je dobili prave zvezne plesne komade, katere sem ugalil in aranžiral. Instrumente: Piano, Violin, Banjo, Phone, B. Cornet, B. Clarinet, in banjo. Poročni valček: ANA POLKA, SELA DEKLICA, valček: NE ZALJUBI NIKDAR, polka: WIEN BLEIBT WIEN HEIMLICH, HOLTZHACKER MARSCH, ravnica.

Cena/komada za orkester je \$1.00. Samostojni instrument (solo) 50c. Šest komadov skupaj za orkester po \$5.00; šest komadov za posamezne instrumente (solo) za \$2.50. Če treba priložiti Money Order. Poštne cene nam.

Navolov: JOHN POTOKAR 455 First St., Conemaugh, Pa.

15. JULIA se vrši prihodnje skupno potovanje v stari kraj na novem orkestru brzoparniku

NORMANDIE

Potnike tega potovanja spremlja New Yorka do Ljubljane fakusni venski spremljevalec. V vašem resu je, da se mu pridružite. Samo takoj za pojasnja.

Sorodnike iz starega kraja je sedaj v gotovih slučajih težje dobiti. Pojasnite nam, kaj pa vam bomo odgovorili, da storiti.

Cene za pošiljanje denarja: Za \$ 2.75 100 Din Za \$ 4.50 200 Din Za 5.15 300 Din Za 11.75 500 Din Za 23.50 1.000 Din Za 47.00 2.000 Din Za 93.00 4.000 Din

Pošiljamo tudi v dolarjih. Vsa pisma in druge pošiljke slovitte na:

LEO ZAKRAJSEK General Travel Service, Inc. 302 E. 72nd Street, New York

TISKOVINE

od najmanjše do največje za DRUŠTVA

in posameznike izdeluje lično moderna slovenska unijska tiskarna.

Ameriška Domovina

6117 ST. CLAIR AVE. CLEVELAND, OHIO

GLAS NARODA

NAJSTAREJSI NEODVISNI SLOVENSKI DNEVNIK V AMERIKI

je najbolj razširjen slovenski list v Ameriki; donosna redna inje svetovne novosti, najboljša izvorna poročila iz stare domovine; mnogo šale in preprostan romanov najboljših pisateljev.

Pošiljate \$1.00 in pričel ga bomo pošiljali.

Vsa pisma naslovlite na: GLAS NARODA

216 W. 18th St., New York, N. Y.

VSEH VRST TISKOVINE

za društva in posameznike izdeluje po zmerinah cenah moderno opremljena slovenska unijska tiskarna

ENAKOPRAVNOST

(DNEVNIK) 6231 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio